

HET WINKELTJE

een tragikomedie van

LODE POOLS

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:
LODE POOLS, Kerkstraat 21, 3560 Lummen.
- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Of elektronisch

Jullie vragen de tekstbrochure aan op het mailadres
vtadigitaal @ gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met:de auteur

en met SABAM, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel.

PERSONAGES:

REGINE MAENHOUT, een winkelierster	(70 jaar)
NICOLE, haar dochter	(40 jaar)
RUTH, haar kleindochter	(17 jaar)
GASTON, een bloemenkweker	(70 jaar)
GLENN, een werkloze	(28 jaar)
DERIEMAEEKER, inspecteur van het ministerie	
MEVROUW COREMANS, maatschappelijke assistente	
en enkele klanten (zeer korte rollen)	

DECOR:

Een winkeltje van rookartikelen en likeuren. Vroeger is het duidelijk veel groter geweest, maar het is intussen flink afgebouwd.

De ruimte is nu in tweeën verdeeld. Rechts bevinden zich de rekken, de toonbank, een trapladdertje, de inkomdeur en achteraan de deur naar de provisiekamer.

Links is het winkeltje omgebouwd tot een zithoek, waar Régine breiend of kranten doorbladerend het leven op straat in het oog houdt.

Dit hoekje bestaat uit een rond tafeltje met twee zeteltjes, een soort taboeretje met tabaksreclame, een lage kast met daarop een draagbare radio, en de deur naar de living.

Duidelijk is, dat hier een onbekommerde, bejaarde vrouw alleen woont, en dat zij hier het grootste gedeelte van de dag doorbrengt.

EERSTE TAFEREEL

(De radio speelt zachtjes. Régine zit te breien in haar zithoek bij het uitstalraam. Haar ogen zijn meer gericht op de straat, dan op haar breiwerk. Vlak bij de voordeur heeft zij plots iemand in de gaten.)

REGINE- (Tevreden) Daar hebben wij hem!

(De winkelbel rinkelt, Gaston komt binnen.)

GASTON- (Enthousiast) Dag, Régine!

REGINE- (Geamuseerd) Ah, Gaston! Loop jij tegenwoordig achter het schoon vrouwvolk aan?

GASTON- (Naar buiten kijkend) Schoon vrouwvolk? Jij bedoelt die van Vanhaeren?

REGINE- Zeg nu niet, dat jij die niet schoon vindt!

GASTON- Niet bepaald mijn genre, Régine. Te veel chichi, als je 't mij vraagt.

REGINE- Zij zal er haar redenen voor hebben.

GASTON- De Vanhaerens? Zwijg stil, Régine!

(Omdat de radio hem stoort, zet Gaston die zelf af.)

GASTON- Die hebben nog geen nagel, om aan hun gat te krabben!

REGINE- Zij verdienen toch allebei goed.

GASTON- Dat klopt! Vanhaeren zelf staat op de ziekenkas ter wille van zijn rug, op het ministerie kon hij niet meer recht op zijn stoel zitten. Maar ondertussen bezoekt hij dag in dag uit winkels met een bestelwagen van een of andere bazaar. Daarvoor hindert die rug hem niet!

REGINE- Als je 't zo kan hebben!

GASTON- En zijn vrouw is gerante in één van die winkels! En 's avonds als niemand het ziet, draagt zij nog reclameblaadjes rond van deur tot deur!

REGINE- (Geamuseerd) Reclame van de concurrentie zeker?

GASTON- Jij moet er niet mee lachen! Ik weet het, van iemand die het zelf heeft gezien! En nu ga jij misschien denken, dat die mensen met zo'n inkomen het breed hebben, Régine? Maar de Vanhaerens hebben geen frank!

REGINE- (Ongelovig) Allee, Gaston! Vier inkomens!

- GASTON- Vanhaeren drinkt alles op... onderweg in die plezante caf  kes. (Geamuseerd) Iedere keer als hij thuisblijft van zijn werk, verdient hij een pak geld.
- REGINE- (Licht ironisch) Zo iets kan jij niet aan de hand krijgen, h   Gaston?
- GASTON- Ik werk thuis... lijk jij!
- REGINE- (Plagerig) Aan een klant als jij valt er anders niet veel te verdienen.
- GASTON- Jouw sigaretten slaan aaneenaan op. Toen ze boven de twee en een halve euro per pakske kwamen, ben ik gestopt. (Ietwat plagerig) Vroeger heb jij genoeg aan mij verdiend!
- REGINE- (Plagerig) Aan dat dooske stekskens dat jij hier kwam kopen?
- GASTON- Nu kom ik alleen nog voor mijn dagelijks babbelke.
- REGINE- Als al mijn klanten zo waren, kon ik mijn winkel sluiten.
- GASTON- Jij hebt nogal te klagen, Régine! Een dik overlevingspensioen van je man!
- REGINE- (Protesterend) Hela, hela! Dik! Wat stoelkengeld voor 's zondags in de kerk zeker?
- GASTON- En dan nog een goeie commerce!
- REGINE- (Plagerig) Klanten die alleen maar langskomen voor hun dagelijks babbelke!
- GASTON- (Wat geamuseerd) Jij hebt daar toch niks op tegen?
- REGINE- (Geamuseerd) Als ik je moe ben, zet ik je wel aan de deur!
- GASTON- ... Op het marktplaats zijn ze al volop bezig met het opbouwen van de foer.
- REGINE- Twee dagen voor de kermis is dat toch normaal, Gaston.
- GASTON- In onze jonge tijd gingen wij daarbij helpen. Als de eerste wagens het dorp binnenreden, sprongen wij d'r van achteren op. Het foorvolk moest zelf zijn handen niet vuilmaken, wij bengels brachten al het materiaal op zijn plaats. Iedere avond kwamen wij thuis zo zwart als een schouw!
- REGINE- Da's al een tijdje geleden, waar jij van klapt!
- GASTON- Ja.
- REGINE- (Geamuseerd) Kom jij mij misschien uitnodigen voor de kermis?

- GASTON- (Geamuseerd) Régineke, als jij bij mij thuis op de kermis komt, doe ik nog eens mijn beste gilet aan!
- REGINE- (Geamuseerd) Om mij d'r tegen te trekken zeker?
- GASTON- Ah, jij weet het?
- REGINE- Met je mond ben jij altijd een goeie geweest.
- GASTON- Ik moet het toch ergens hebben, hè Régine! Ik zou het echt plezant vinden, als jij eens langskwam. Als je lijk ik geen kinderen hebt, moet je niet veel kermisvolk verwachten.
- REGINE- "Met" kinderen krijg je ook geen volk!
- GASTON- Komen jouw dochters niet?
- REGINE- Ik ga ze niet meer vragen! Als ze me voor de rest van het jaar niet kennen, moeten ze met de kermis ook niet afkomen.
- GASTON- Nicole zie jij toch nog.
- REGINE- Wanneer? Als zij iets vandoen heeft!
- GASTON- Dank moet je tegenwoordig van niemand nog verwachten. En nog iets goed doen voor iemand anders, lukt ook al niet meer.
- REGINE- Ik vraag mij dikwijls af, waar de wereld naartoe gaat.
- GASTON- Jij hebt dus ook geen kermisvolk?
- REGINE- Dat weet ik niet.
- GASTON- Daarjuist zei jij...
- REGINE- (Onderbrekend) ...dat ik niemand heb uitgenodigd. Dat betekent nog niet, dat er niemand kan komen.
- GASTON- (Geamuseerd) Toch geen lief?
- REGINE- (Blijkbaar gemeend) Jij doet bijkans, of het daarvoor te laat is!
- GASTON- (Enthousiast) Als jij mij uitnodigt, kom ik zeker en vast!
- REGINE- Daarjuist ging jij mij uitnodigen!
- GASTON- (Enthousiast) Ik zet koffie, en ik haal een vlaai... met zwarte pruimen lijk in de goeie, ouwe tijd!
- REGINE- Voor alleen maar wat koffie en een stuk vlaai ga ik niet meer zover.
- GASTON- Ver? Lijk jij nog met de velo overweg kunt, is dat

geen tien minuten!

REGINE- Ik durf niet goed meer met mijn velo de baan op. Mijn derailleur schiet altijd door, een van deze dagen lig ik daar met mijn gezicht op de grond.

GASTON- (Geamuseerd) Jou kom ik oprapen, Régine! Met alle plezier!

(Régine wijst naar buiten.)

REGINE- Daar zie, "dat" is er een om op te rapen! Nog een jong ding met heel wat pak aan! Daaraan heb je nog iets!

GASTON- Ken jij die?

REGINE- Vroeger kende ik hier iedereen in het dorp. Maar dat jonge volk van tegenwoordig...!

GASTON- Da's de vrouw van die van Vervust van de Heikens! (Geamuseerd) Jij weet toch, wat zij aan de hand heeft gehad?

REGINE- Niks van gehoord.

GASTON- Zij heeft met haar wagen een neger van zijn brommer gereden. Daarna is zij die in het hospitaal geregeld gaan bezoeken. (Geamuseerd) En nu komt hij haar geregeld bezoeken... (verduidelijkt) bij haar thuis!

REGINE- (Onschuldig) Was zij ook gekwetst?

GASTON- Régine! Snap jij het niet?

REGINE- (Kan het niet geloven) Zij... met een neger?

GASTON- (Geamuseerd) Goesting is koop!

REGINE- (Resoluut) Bij mij zou hij niet moeten afkomen!

GASTON- (Wat plagerig) Jij hebt hem nog niet gezien!

REGINE- Jij moet niet altijd het slechtste denken. En zeker niet alles geloven, wat de mensen vertellen.

GASTON- (Geamuseerd) Die neger gaat daar toch geen twee, drie keer per week naartoe, om de afwas te helpen doen. En iedere keer als haar man naar zijn werk is!

REGINE- (Kan het niet geloven) Een neger!

GASTON- (Geamuseerd) Die zijn goed heet naar het schijnt, die hebben in Afrika lang in de zon gelopen.

REGINE- Zouden wij niet beter naar ons eigen kijken, Gaston? In plaats van andere mensen te beklappen? Zo formidabel hebben wij het er ook niet van afgebracht.

- GASTON- Dat jouw man vroeg gestorven is, is toch niet jouw schuld. En dat mijn vrouw er indertijd met die kale, Waalse flierefluiter vandoor is gegaan, lag alleen maar aan die flierefluiter.
- REGINE- Wij gaan erover zwijgen, voor de mensen ons horen.
(De winkelbel rinkelt, een klant komt naar binnen.)
- KLANT 1- Lichte Belga filter.
(Régine geeft het gevraagde, de klant betaalt.)
- REGINE- (Geamuseerd) Jij weet toch, dat roken slecht is voor je gezondheid?
- KLANT 1- (Glimlachend) Dat zeg jij mij iedere keer.
- REGINE- Dan kan jij later niet zeggen, dat het mijn schuld is als jij naar de dokter moet lopen.
- KLANT 1- (Geamuseerd) Of ik nu sterf van mijn longen of van mijn bloeddruk, dood ga ik toch! In ieder geval bedankt voor de goeie raad!
(De klant verlaat de winkel.)
- GASTON- Jij klapt tegen je eigen commerce!
- REGINE- Ik zeg dat tegen ieder van mijn klanten. En denk jij, dat er daarvoor al één het roken heeft gelaten?
- GASTON- Ik toch.
- REGINE- (Plagerig) Jij bent de enige, waartegen ik het nooit heb gezegd.
- GASTON- ... Kom jij eens langs met de kermis?
- REGINE- Hier is meer te zien dan bij jou.
- GASTON- (Geamuseerd) Wil jij daarmee zeggen, dat ik naar hier moet komen?... Morgen breng ik je in ieder geval wat bloemen voor de kermis. Dan is het hier ten minste wat opgefleurd... moest er kermisvolk komen.
(De winkelbel rinkelt, Nicole komt naar binnen.)
- GASTON- Daar zie, je kermisvolk is er al! Dag, Nicole!
- NICOLE- (Wat schamper) Nonkel Gaston!
- GASTON- (Enthousiast) Wat moet ik morgen meebrengen voor op tafel, Régine? Rozen, dahlia's, ridderspoor, anjers, reukerwten, flox?
- NICOLE- (Wat schamper) Zonnebloemen heb jij niet?
- GASTON- (Probeert zich uit de slag te trekken) Daarvoor is

Régine haar living niet hoog genoeg. Ik breng zowat van alles mee, veel kleuren dooreen staat altijd chic!

REGINE- Tot morgen!

(Gaston verlaat de winkel.)

NICOLE- Die onnozelaar zit hier nu eens altijd!

REGINE- Hindert jou dat? Ten andere, wat weet jij daarvan? Jij bent hier in geen maanden meer geweest!

NICOLE- Wat kan ik hier komen doen?

REGINE- Je moeder af en toe een goeiendag zeggen!

NICOLE- Daarvoor zitten hier anderen!

REGINE- Gelukkig maar!

NICOLE- Jij doet bijna, of jij bent opgezet met die onnozeelaar!

REGINE- Dat is geen onnozelaar!

NICOLE- Een luierik eerste klasse, en bovendien een babbelaar en een betweter!

REGINE- Hoe weet jij dat?

NICOLE- Hij komt hier al jaren! Iedereen behalve jij weet, dat hij uit is op jouw geld!

REGINE- (Wat ironisch) Is het daarom, dat jij hem niet kan verdragen? Omdat jij concurrentie vreest bij de voorlezing van mijn testament?

NICOLE- (Kwaad) Doe niet belachelijk!

REGINE- Ik kan je geruststellen, er is geen testament. En trouwen doe ik nooit meer. Mijn "lieve" dochters komen nog altijd op de allereerste plaats. Ten andere, waarom zou Gaston nog uit zijn op mijn geld? Hij is ouder dan ik, en hij verdient nog altijd goed zijn boterham met bloemen kweken.

NICOLE- Zijn leven lang heeft hij gerentenierd! Wat zou hij nu nog veel doen, nu hij al met één been in het graf staat?

REGINE- Jij mag wat meer respect tonen voor mensen van onze leeftijd! Jouw generatie haalt nooit de zeventig! Pas maar goed op, of Gaston en ik dragen jou nog naar het kerkhof!

(Nicole neemt wat kranten en tijdschriften van het overvolle tafeltje.)

- NICOLE- Zie toch eens wat een rommel!
- REGINE- Laat mijn gazetten met rust!
- NICOLE- Dat kan ook wat ordelijker!
- REGINE- Hoe kan ik kijken in een toegeplooid gazet?
- (Nicole neemt een gebruikte, lege koffiekop.)
- NICOLE- En hoe heb jij die tafel bemorst?
- REGINE- (Koppig) Ik smodder als ik wil! 't Is mijn koffie, en mijn tafel!
- NICOLE- Wat gaan de mensen van jou denken?
- REGINE- Mijn klanten zien dat niet!
- NICOLE- Omdat zij niet weten, waar zij het eerst moeten kijken! Bezie dit hier eens!
- (Nicole ruimt een volle asbak op. Zij zet een lege in de plaats. Zij veegt de tafel.)
- REGINE- (Lastig) Wanneer ga jij je eens met je eigen zaken bemoeien?
- NICOLE- Zo iets moet jij vragen! Je leven lang heb jij niks anders gedaan, dan je met je dochters bemoeien!
- REGINE- Daarom ben ik hun moeder!
- NICOLE- Zelfs die moet op tijd haar dochters loslaten! Wat is er nu van je gezin geworden?
- REGINE- (Ironisch) Een heel goeie vraag! Iedereen zou zich die geregeld eens moeten stellen!
- NICOLE- (Geraakt) Dat Stefan en ik uit mekaar zijn gegaan, is niet mijn schuld!
- REGINE- Waar er twee kiven, hebben er twee ongelijk!
- NICOLE- (Ietwat ironisch) Wij gaan erop vooruit! Tot voor kort was ik alleen de schuldige!
- REGINE- Stefan was niet de kwaadste!
- NICOLE- (Schamper) Neen, alleen ik deugde niet! Ik heb de aard naar geen vreemden!
- REGINE- Ben jij alleen maar naar hier gekomen, om je moeder verwijten te maken? Dan had jij ook deze keer thuis mogen blijven.
- NICOLE- ... (Kalmeert wat) Wanneer heb jij Ruth nog gezien?

- REGINE- Ruth is jouw dochter. (Wat ironisch) Ik bemoei mij niet met de zaken van iemand anders!
- NICOLE- (Lastig) Doe niet onnozel! Wanneer heb jij haar nog gezien?... Zij is vannacht niet thuisgekomen.
- REGINE- (Licht ironisch) Jij hebt er maar één, en jij kan ze niet bijhouden?
- NICOLE- Toen zij vanmiddag eindelijk arriveerde, beweerde zij dat zij de nacht hier bij jou had doorgebracht. Is dat zo?
- REGINE- (Ontwijkt het antwoord) Geloof jij je dochter niet meer?
- NICOLE- Zij is nog minderjarig! Ik wil weten, waar zij uit-hangt!
- REGINE- Dat-zelfde heb jij mij vroeger verweten!
- NICOLE- Jij bemoeide je nog met je dochters, nadat zij al waren getrouwd!
- REGINE- Dat doe jij ook nog wel, wacht maar!
- NICOLE- Is Ruth vannacht hier geweest?
- REGINE- Dat heeft zij je toch verteld!
- NICOLE- (Opgewonden) Is dat zo?
- REGINE- Jij hebt geen enkele reden, om haar niet te geloven.
- NICOLE- Waarom heb jij dit toegestaan?
- REGINE- Zij moest toch onderdak hebben.
- NICOLE- En jij vond het normaal, dat zij niet naar huis ging?
- REGINE- Ik heb drie dochters grootgebracht. Die bleven 's nachts ook wel eens uit!
- NICOLE- Jij wist, waar wij waren!
- REGINE- Soms, niet altijd.
- NICOLE- Is zij vannacht echt hier geweest?
- REGINE- Geloof jij mij nu ook al niet meer?
- NICOLE- Welk uitvlucht had zij, om hier te komen slapen?
- REGINE- Dat heb ik haar niet gevraagd, 't was nacht en ik was al naar bed.
- NICOLE- Hoe laat was het, toen zij je wakker maakte?

REGINE- Jij weet, dat ik al jaren geen wekker meer opdraai. Ik kijk naar de zon, en die was er niet op dat moment.

NICOLE- En vanmorgen?

REGINE- Toen was de zon er wel.

NICOLE- (Lastig) Wat heeft Ruth vanmorgen gezegd?

REGINE- Zij is vertrokken, terwijl ik mijn inkopen deed.

NICOLE- Jij hebt haar toch nog gesproken?

REGINE- Zij zei, dat zij nog wel eens terugkwam.

NICOLE- En jij wil, dat ik je geloof?

REGINE- Daarmee trek jij je plan! Jij en je dochter komen precies niet meer overeen. Ik hoop maar, dat ik daarvan weer niet de schuld krijg.

NICOLE- (Aandringend) Is Ruth echt hier geweest?

REGINE- (Lastig) Maar mens toch! Vraag het haarzelf!

NICOLE- Waarom had jij mij niet gebeld?

REGINE- Ik heb hier geen telefoon!

NICOLE- Geen twintig meter hiervandaan staat een telefooncel!

REGINE- Behalve als mijn huis in brand staat, loop ik daar in mijn nachthemd niet naartoe!... Het botert dus niet meer tussen jou en Ruth?

NICOLE- Tot voor kort had ik weinig over haar te klagen, maar de laatste tijd begin ik mij ernstig zorgen te maken.

REGINE- Da's normaal. Ruth wordt groot, jij bent bang haar binnenkort kwijt te geraken.

NICOLE- Dat is het niet!

REGINE- Dat is het wel! Hetzelfde heb ik met jullie aan de hand gehad!

NICOLE- Zolang Ruth minderjarig is, slaapt zij 's nachts onder "mijn" dak!

REGINE- Da's heel verstandig van je. (Licht ironisch) Kinderen horen naar hun ouders te luisteren!

NICOLE- (Snapt het wel) Zolang zij minderjarig zijn!

REGINE- Goeie raad kan nooit kwaad!... Ik ga ons allebei een taske koffie opgieten.

NICOLE- Ik doe het wel.

- REGINE- (Koppig) Ik doe het! 't Is "mijn" koffie! En als ik je voor één keer nog eens een goeie raad mag geven, kom dan zondag eens samen met Ruth naar de kermis.
- NICOLE- (Wat schamper) Ruth zou mij wat anders zeggen!
- REGINE- Wie van ons getweeën staat haar niet aan? Jij of ik?
- NICOLE- En daarbij... (minachtend) kermis!
- REGINE- Denk niet, dat dat alleen maar goed is voor kleine kinderen. Ik wil de huishoudens eens tellen, die mekaar alleen maar zien als 't kermis is. Vertel mij dus niet, dat zo'n kermis van geen tel meer is.
- NICOLE- (Resoluut) Mama, jij houdt je niet met Ruth bezig, dat is goed verstaan, hè?
- REGINE- Als het tussen jullie twee niet meer botert, zal dat niet aan mij liggen. En laat mij nu passeren, dat ik die koffie kan opgieten!
- NICOLE- (Merkt iemand bij de winkel deur) Hou jij je maar met je klanten bezig!
- (De winkelbel rinkelt. Terwijl inspecteur Deriemaeker binnenkomt, verdwijnt Nicole in de living.)
- DERIEMAEEKER- (Vriendelijk) Dag, madammeke.
- REGINE- Goeiendag, meneer.
- (Wat achterdochtig bekijkt Régine de tas van Deriemaeker. Zij denkt te maken te hebben met een of andere vertegenwoordiger. Even is zij dus wat op haar hoede.)
- DERIEMAEEKER- (Onschuldig) 't Is druk hier in de straat, bijna raakte ik mijn wagen niet kwijt.
- REGINE- Da's met die kermis van zondag.
- DERIEMAEEKER- (Vriendelijk) Jij bent alweer bij de gelukkigen?
- REGINE- (Geamuseerd) Op mijn leeftijd zegt kermis niet meer zoveel, mijn tijd van gek doen is voorbij.
- DERIEMAEEKER- En voor de winkel maakt dat niet veel verschil uit?
- REGINE- Ik heb mijn vaste klanten, meneer. Of het nu kermis is of niet, roken doen die toch.
- DERIEMAEEKER- Misschien verkoop jij een fleske wijn meer?
- REGINE- Dat zal niet vet zijn. Ik zeg het, ik heb mijn vaste klanten. Als ik mijn waren binnenkrijg, weet ik al aan wie ik ze ga verkopen.
- DERIEMAEEKER- (Vriendelijk) Hoe gaat het anders met de commerce?

REGINE- Ik mag nog altijd niet klagen. Op mijn leeftijd vertrekt er natuurlijk geregeld een van mijn klanten voorgoed, niet iedereen wordt tachtig. Maar van de andere kant komen er weer jonge klanten bij... En mensen die mij hier in de vitrine zien zitten, als het op een ander gesloten is.

DERIEMAEEKER- (Blijkbaar onschuldig) Jij houdt je niet aan het sluitingsuur?

REGINE- (Wat komisch) Als ze mij hier zien zitten, kan ik moeilijk doen of ik niet thuis ben.

DERIEMAEEKER- (Blijkbaar onschuldig) In feite is dat verboden, weet je?

REGINE- (Geamuseerd) Vloeken mag ik niet, meneer.

DERIEMAEEKER- Geen te zware concurrentie van de grootwarenhuizen?

REGINE- (Raakt nu in haar element) Dat is nu het grootste plezier van mijn leven, meneer, dat ik het daartegen heb kunnen volhouden. Eén na één zijn de gewone winkels hier in het dorp ten onder gegaan aan de oneerlijke reclame van de grootwarenhuizen. (Fier) Maar "ik" ben blijven bestaan, meneer.

DERIEMAEEKER- (Vriendelijk) Hoelang heb jij al winkel, madammeke?

REGINE- (Fier) Vijftig jaar, meneer! Anderen laten het in de gazet zetten, als ze vijf of tien jaar bezig zijn. Ik ben toe aan mijn gouden jubilee!

DERIEMAEEKER- Jij hebt nooit gedacht aan ophouden?

REGINE- (Fier) Meneer, iets wat je gaarne doet, daar hou je niet mee op! Tegenwoordig zit iedereen te snakken naar zijn pensioen, een teken dat ze nooit gaarne hebben gewerkt!

DERIEMAEEKER- (Blijkbaar onschuldig) Heb jij dan geen pensioen?

REGINE- (Fier) Neen, meneer! Daarvan moeten ze mij nooit spreken! Een overlevingspensioentje van mijn man zaliger, dat wel.

DERIEMAEEKER- Mag jij dan nog werken?

REGINE- (Argeloos) Wie zou mij dat verbieden?

DERIEMAEEKER- Zelfs bij een overlevingspensioen moet jij toch een formulier tekenen, dat jij je activiteiten grotendeels stopzet.

REGINE- (Onschuldig) Ik zal wel zo iets hebben getekend. Je tekent zoveel op dat moment.

DERIEMAEEKER- Maar jij hebt je daar nooit wat van aangetrokken?

REGINE- (Geamuseerd) Ach, meneer, op mijn leeftijd! Wie gaat er zich met zo'n oud geval nog bemoeien?... Wat zal het zijn voor meneer?

DERIEMAEEKER- (Neemt ineens een gans andere houding aan) Mijn naam is Deriemaeker.

REGINE- (Geamuseerd) Toch geen familie van Donaat?

DERIEMAEEKER- (Op de tenen getrapt) Die geestigheid hoor ik bijna iedere dag, mevrouw. Ik ben adjunct-inspecteur van de Rijksdienst voor de Sociale Verzekeringen van de Zelfstandigen, afdeling Overlevingspensioenen. Ik kom je melden, dat jij in overtreding bent met het K.B. nummer 72 van 10 november 1967.

REGINE- (Onschuldig) K.B., meneer, wat is dat?

DERIEMAEEKER- (Vanuit de hoogte) "Koninklijk Besluit", betreffende de rust- en overlevingspensioenen van de zelfstandigen.

REGINE- (Ietwat verbouwereerd) Nu dacht ik toch de hele tijd, dat jij een nieuwe reiziger was.

DERIEMAEEKER- Al jaren na mekaar ben jij in overtreding, al jaren na mekaar heb jij te veel bijverdiend!

REGINE- Ik? Te veel bijverdiend? Maar, meneer, waar haal jij zo iets?

DERIEMAEEKER- Onze diensten hebben je belastingsaangiften gecontroleerd. Ieder jaar was jij in overtreding!

REGINE- (Ongerust) En wat gaat er nu gebeuren?

DERIEMAEEKER- Volgens artikel 1410 paragraaf 4 van het Gerechtelijk Wetboek, moet jij al je ten onrechte ontvangen overlevingspensioenen van de laatste vijf jaar terugbetalen aan de Rijkskas.

REGINE- (Verrast) Van de laatste vijf jaar?

DERIEMAEEKER- Allemaal!

REGINE- Maar, meneer, dat geld is op!

DERIEMAEEKER- (Hautain) Kunnen wij die zaak ergens wat rustiger bespreken? Jij zal een schuldenkenning moeten ondertekenen... in drievoud.

REGINE- (Ongerust) En moet dat nu? Ik had eerst nog eens gaarne met iemand hierover gesproken.

DERIEMAEEKER- Jij denkt toch niet, dat ik daarvoor een tweede keer ga langskomen? Kunnen wij achter ergens die schuldenkenningen opstellen?

REGINE- Mijn dochter is juist hier, die hoeft dat niet te horen. Ga hier maar zitten.

DERIEMAEKER- (Verontwaardigd) Aan dat onnozel tafeltje?

REGINE- Zo gauw mijn dochter de deur uit is, gaan wij in de living. Ga zitten!

(Met de hand veegt zij het tafeltje wat proper. Even haalt Deriemaeker minachtend zijn neus op. Dan neemt hij met tegenzin plaats in het zithoekje.)

REGINE- (Onschuldig) Onze Nicole heeft de tafel juist afgeveegd, meneer. 't Kan geen kwaad voor je paperassen... Mag ik je eerst een pinteke ingieten, meneer. Of een borrel?

TWEEDE TAFEREEL

(Régine zit te breien. Haar ogen hebben meer aandacht voor wat er buiten passeert, dan voor haar breiwerk. Plots kijkt zij scherp toe. Zij gooit haar breiwerk aan de kant, komt vlug recht en opent de winkel deur. Ruth komt naar binnen.)

REGINE- (Blij verrast) Ruth!

RUTH- (Enthousiast) Oma!

(Zij kussen mekaar.)

REGINE- Da's een hele tijd geleden, dat ik jou hier nog heb gezien!

RUTH- Dat klopt.

REGINE- Stapte jij daarvoren niet uit een wagen?

RUTH- Ik deed autostop.

REGINE- (Geamuseerd) Ik neem aan, dat iemand als jij niet lang met haar duim moet staan houden?

RUTH- Ik had meteen succes.

REGINE- En dan nog ene met zo'n chique voiture!

RUTH- (Wat fier.) Een BMW.

REGINE- (Geamuseerd) Ik ken maar twee merken: automobiel en autobus. Maar ja, ik hoef geen autostop meer te doen. Eer er voor mij nog ene stopt, heb ik allang wortel geschoten.

(De radio stoort haar, zij zet hem af.)

REGINE- Ga toch zitten!

RUTH- Dank je, ik heb al de hele tijd gezeten.

REGINE- (Lichtjes vermanend) Veertien dagen geleden is je mama nog eens hier geweest.

RUTH- (Met een onwennig lachje) Ik weet het.

REGINE- Zij wou toen weten, of jij hier 's nachts had geslapen.

RUTH- (Glimlachend) Bedankt, dat jij mij toen hebt geholpen.

REGINE- Ik ben ook jong geweest, (geamuseerd) al is dit al

een tijdje geleden. Ik heb het nooit geriskeerd, thuis een nacht weg te blijven. Daar zou nogal wat aan vast hebben gezeten!

RUTH- De tijden zijn veranderd, oma.

REGINE- Dat is zo, kind. Een nicht van mij vroeger vertelde thuis eens, dat zij zondagnamiddag naar het lof ging. Jij weet waarschijnlijk niet meer wat dat is, een lof. Maar in plaats van naar de kerk te gaan, ging zij met een jongen mee naar de kermis. Toen zij die avond laat thuiskwam, stond haar vader haar in de deuropening op te wachten met een stok. Zij heeft er toen ferm van langs gekregen.

RUTH- (Geamuseerd) En heeft het geholpen?

REGINE- (Glimlachend) Wat zou het! Zij is toch met die jongen getrouwd. Ik geloof, dat zij zes kinderen hebben gekregen.

RUTH- Amaai!

REGINE- In die tijd was dat normaal, als vrouw had je niet veel in de pap te brokken... Weet mama dat jij hier bent?

RUTH- Ik heb het haar verteld.

REGINE- (Lichtjes geamuseerd) Waar had jij gezeten veertien dagen geleden, toen jij zogezegd hier bij mij had geslapen?

RUTH- (Lichtjes gegeneerd) In een café. Ik was er op een bank in slaap gevallen.

REGINE- (Geamuseerd) In mijn tijd hadden ze in de cafés allemaal van die harde, lompe, houten banken. Maar dat is nu fel veranderd zeker?

(Ruth snapt het wel, zij glimlacht.)

REGINE- Was er die avond iemand bij je?

RUTH- Een paar vriendinnen.

REGINE- Konden die je dan niet wakker maken? (Wat plagerig) Of waren jullie allemaal tegelijk in slaap gevallen?

(Weer glimlacht Ruth ietwat onwennig.)

REGINE- Ik begrijp dat jonge volk van tegenwoordig niet meer. De school is nog niet uit, of zij staan mekaar al op te wachten. Hier voor mijn vitrine, vlak voor mijn neus staan zij te flikflooiën en te ravotten. Soms moet ik heel goed kijken, om te weten of zij nu alleen zijn of met zijn tweeën. En die zijn dan hoop en al dertien, veertien jaar! Begint het al zo vroeg te jeu-

ken tegenwoordig?

RUTH- (Glimlachend) Jong geleerd, is oud gedaan.

REGINE- (Trekt het in twijfel) Dat zeggen ze! (Wat vrolijk) Ik was drieëntwintig toen ik voor het eerst een jongen kuste. Toen ik trouwde, was ik nog maagd. Maar dat heb ben ze tegenwoordig niet meer aan de hand zeker?

RUTH- (Glimlachend) Hier en daar is er zo nog wel een,... denk ik toch.

REGINE- (Eerder gemoedelijk en bezorgd) Als ik je een goeie raad mag geven, kindje: pas op voor de mannen. Hou je d'r zolang mogelijk van af. Er zijn er maar weinig, die deugen.

RUTH- (Geamuseerd) Jij had je destijds misschien ook mispakt, oma?

REGINE- "Mispakt" durf ik niet zeggen. Het grote lot was het niet, maar het had erger gekund.

RUTH- Opa was veearts?

REGINE- Ja. Hij had niet gaarne, dat ik winkel hield. Maar ik was van het principe: hij "zijn" goesting, ik de mijne!

RUTH- (Glimlachend) Geëmancipeerd?

REGINE- Van die geleerde woorden begrijp ik niet veel, ik ben maar tot mijn veertiende jaar naar school geweest. En dan nog...

RUTH- Opa verongelukte met de wagen?

REGINE- Ja. Toen hij op een avond laat naar huis kwam gereden, stond er een boom in de weg... een eik... Nu zouden ze direct hertrouwen. Maar wij in onze tijd dachten daar niet aan. Als de man stierf, kocht de vrouw een grafsteen voor twee. Zij kon dan nog moeilijk bij iemand anders gaan liggen... (Vriendelijk) Waar heb jij dat rokje gekocht?

RUTH- Gewoon op een braderie.

REGINE- (Plagerig) Toen jij dat kocht, was jij maar krap bij kas zeker?

RUTH- (Glimlachend) Kort is weer volop mode, oma.

REGINE- (Vriendelijk) Ik heb daar niks op tegen, kind. Ik vind het heel schoon. Wat je hebt, mag je laten zien. Onze binnenkant interesseert de mannen toch niet. Dus moeten wij wel wat reclame maken voor onze buitenkant. ... De mannen interesseren je nog niet zo erg zeker?

- RUTH- (Glimlachend) Ik weet het niet.
- REGINE- (Geamuseerd) Ik zie al genoeg! Een teken, dat jij gezond bent!
- RUTH- (Wat aarzelend) Oma, ik moet je iets vragen.
- REGINE- (Snapt het al) Je mama is naar je op zoek!
- RUTH- (Wat verrast) Is zij al hier geweest?
- REGINE- Jij laat duidelijk merken, dat er wat scheelt... Jij bent vannacht weer niet thuis geweest? Klopt dat?
- RUTH- (Glimlachend) ...Ja.
- REGINE- Jij bent weer in slaap gevallen op die bank in dat café?
- RUTH- Jij moet dat begrijpen, oma. Als de rest van de compagnie blijft zitten, kan ik toch niet alleen naar huis gaan.
- REGINE- In onze tijd was er een sluitingsuur.
- RUTH- Dat is allang afgeschaft. Tegenwoordig is dat zo geregeld, dat de ene zaak opengaat tegen dat de andere sluit.
- REGINE- Waar haalt de jeugd van tegenwoordig al dat geld? Ik neem aan, dat zo'n hele nacht aan de zwier gaan nogal wat kost.
- RUTH- Zo lelijk doen wij nu ook weer niet.
- REGINE- (Ietwat ironisch) Is je mama ineens zoveel vrijgevi-
ger geworden?
- RUTH- (Benieuwd) Zij is dus nog niet hier geweest?
- REGINE- "Nog" niet.
- RUTH- Als zij komt, wil jij dan zeggen dat ik de voorbije nacht hier heb geslapen?
- REGINE- Eén keer heb ik je uit de nood geholpen. Maar nu wil jij al direct een abonnement!
- RUTH- (Wat flemend) Oma?
- REGINE- Neen, Ruth, dat was goed voor één keer. Ik wil weeral geen ruzie met je mama, wij komen zo al slecht genoeg overeen.
- RUTH- Jij bent toch ook jong geweest, jij ging toen ook uit!
- REGINE- (Protesterend) Twee keer per jaar naar de kermis! En dan nog aan de hand van mijn grotere broers! Voor het

donker was, moesten wij thuis zijn!

RUTH- Help mij nog één keer, oma. Jij wil toch ook niet, dat ik ruzie heb met mama.

REGINE- (Wat ironisch) Jij wil, dat "ik" er heb! (Aandringend) Vertel mij eens eerlijk, waar ben jij vannacht geweest?

RUTH- Met vriendinnen naar een studentencafé!

REGINE- (Weet wel beter) Vriendinnen?

RUTH- (Glimlacht wat betrapt) En vrienden. Het café zat stampvol!

REGINE- (Ietwat ironisch) Zo vol, dat jij er niet meer uit geraakte?

RUTH- Vanmorgen heb ik mama gebeld, dat ik hier bij jou was.

REGINE- (Is overtuigd van het tegendeel) En zij geloofde je?

RUTH- Zij komt mij hier meteen halen.

REGINE- Daar heb je het weer! Reken deze keer niet meer op mij!

RUTH- (Flemend aandringend) Oma?

REGINE- Neen, Ruth, je mama heeft het recht, te weten waar jij 's nachts uithangt! (Aandringend) Vertel mij eens eerlijk, waar was jij?

RUTH- (Wat geprikkeld) Dat heb ik je al gezegd! In ons stamcafé!

REGINE- Tot wanneer?

RUTH- Tot vanmorgen!

REGINE- Wat is dat dan voor iets?

RUTH- Een doodgewoon studentencafé!

REGINE- (Ongelovig) En dat zit 's nachts stampvol? (Wat ironisch) Ik begin er spijt van te krijgen, dat ik nooit heb gestudeerd... Wat zitten jullie daar zo'n hele nacht te doen?

RUTH- Wat babbelen.

REGINE- (Ongelovig) De hele nacht?

RUTH- En af en toe wat dansen. Maar dat is alles!

REGINE- (Vermanend) Jij bent nog altijd niet meerderjarig!

RUTH- (Protesterend) Toch over een paar maanden!

REGINE- (Wat ironisch) Een paar? (Ernstig) Je mama heeft nog altijd het recht, te weten waar jij uithangt!

RUTH- Dat weet zij!

REGINE- (Ironisch) Dat heb ik zojuist gehoord!

RUTH- Wist jij vroeger altijd, waar zij zat?

REGINE- (Droog komisch) Nu niet te nieuwsgierig worden, Ruth! (Heeft de straat in het oog.) Daar heb je je mama al!

RUTH- (Aandringend) Oma?

REGINE- Wie zijn gat verbrandt, moet op de blaren zitten!
(Nicole komt binnengestormd.)

NICOLE- (Kwaad) Zij is er toch?

REGINE- (Licht vermanend) Ook een goeiemorgen!

NICOLE- Ik ben niet in de stemming, om veel complimenten te verkopen!

REGINE- (Licht vermanend) Ik ben ook maar je moeder.

NICOLE- (Lastig) Ik heb de hele nacht opgezeten, omdat ik "haar" moeder ben! Wanneer is zij hier gekomen?

REGINE- (Rustig) Mijn wekker staat stil, dat weet je.

NICOLE- (Opgewonden) Jij weet toch, of het vanmorgen of gisteravond was?

REGINE- Zij draagt een horloge, zij kan je daarop precies antwoorden.

NICOLE- (Kwaad) Van die geloof ik niet veel meer!

REGINE- (Rustig) En ik bemoei mij niet met de zaken van iemand anders.

NICOLE- (Ironisch) Dat weten wij! Waarom zijn je dochters hier dan een na een weggebleven?

REGINE- Omdat zij geen respect meer tonen voor hun bejaarde, bekommerde moeder!

NICOLE- (Opgewonden) Omdat die moeder al evenmin respect toonde voor hen! Zij bepaalde zelfs, met wie zij al dan niet mochten trouwen!

REGINE- (Raakt nu ook opgewonden) Daarmee heb jij helemaal je goesting gedaan! Nooit heb ik wat tegen Stefan gehad! Integendeel!

- NICOLE- Hij werd mij door jou opgedrongen!
- REGINE- (Wat ironisch) Jij hebt hem dan wel in dank aanvaard! Pas achteraf is het beginnen mis te lopen!
- NICOLE- (Erg opgewonden) Ben jij mij weeral aan het verwijten maken? Ik ben pas binnen! (Op Ruth duidend) Daar staat de reden, waarvoor ik hier ben! Tegen haar heb jij je mond nog niet open gehad!
- REGINE- (Rustig) Jawel, en zelfs heel gemoedelijk. Iemand is ons gezellig babbeltje komen storen.
- NICOLE- (Opgewonden) Hou haar maar weer de hand boven het hoofd! Dat ben jij gewoon! (Plots tot Ruth) Waar heb jij vannacht gezeten?
- RUTH- Hier!
- NICOLE- (Opgewonden) Wanneer ben jij hier aangekomen?
- RUTH- (Wat koppig) Dat weet ik niet meer zo juist!
- NICOLE- Ik wel! Jij bent hier nog maar pas!
- RUTH- (Wat opgewonden) Dat is niet waar!
- (Achter de rug van Nicole trekt Régine een wat vermanend gezicht naar Ruth.)
- RUTH- (Wat onzeker nu) Als jij mij niet gelooft, vraag het dan aan oma!
- (Alle hoop van Ruth is nog gevestigd op oma. Ruth wordt gered door een binnenkomende klant.)
- KLANT 2- Een goeiendag, allemaal.
- REGINE- Dag, Frans.
- (Zonder iets te vragen gaat Régine naar de rekken. Zij overhandigt de klant een doosje cigarillo's.)
- REGINE- Naar jouw merk moet ik niet vragen.
- KLANT 2- Dat klopt.
- (De klant kijkt zoekend in de rekken.)
- REGINE- Is er nog iets, Frans?
- KLANT 2- Ik had ook graag twee kruikjes Heidebitt, maar ik zie dat die op is.
- REGINE- Toch niet. Een momenteke!
- (Meteen haast Régine zich naar de provisiekamer. Onderweg diept zij een sleutel uit haar schortzak. Voor-

zichtig opent zij de deur, om ze meteen achter zich dicht te trekken. In minder dan geen tijd is zij terug met twee kruikjes Heidebitt. Haar eerste bekommernis is, haar provisiekamer weer sluiten.)

REGINE- Ik zal ze wat inpakken.

KLANT 2- Als het kan.

REGINE- Niemand hoeft te zien, waarmee jij over straat draagt.

(Zij bergt de beide kruikjes in een bruinkleurige, papieren zak.)

REGINE- Ik heb mijn winkel wat veranderd. Als jij iets niet meer vindt, vraag je er maar naar. (Op de zak duidend) Hij is goed stevig, jij hoeft niet ongerust te zijn.

(De klant betaalt, Régine geeft wat pasgeld terug.)

REGINE- (Vriendelijk) Voorzichtig, Frans! Eerst zien dat jij ze niet laat vallen, en daarna dat jij d'r niet te veel ineens van drinkt!

KLANT 2- (Glimlachend) Ik zal dubbel voorzichtig zijn, Régine. Nog een goeiendag, allemaal!

(De klant verlaat de winkel.)

NICOLE- (Achterdochtig) Waarom staat die Heidebitt ineens daar achterin?

REGINE- (Wat lastig) Ik zet die toch, waar ik wil!

NICOLE- Hier is alle plaats!

REGINE- Bemoei je met je eigen zaken!

NICOLE- Is er dat zonder factuur?

REGINE- Waar zou ik er zo halen? Ik heb hier alleen maar wat veranderd!

NICOLE- (Opgewonden) Laat mij die factuur eens zien!

(Régine doet, of zij het niet heeft gehoord.)

NICOLE- (Opgewonden) Als de commiezen je pakken, is het te laat!

REGINE- Wie zou er mij nog pakken? Ten andere, de commiezen drinken ook Heidebitt.

NICOLE- (Wat geschrokken) Bedoel jij, dat jij hen omkoopt? Dat zij weten, dat jij fraudeert?

REGINE- (Lastig) Ik fraudeer niks!

- NICOLE- (Aandringend) Laat mij eens zien, wat jij daar achterin allemaal hebt staan!
- REGINE- (Koppig) Jij blijft daar buiten! Nooit heb jij je wat aangetrokken van mijn commerce, en nu blijf jij d'r ook buiten!
- NICOLE- Reken er niet op, dat ik je kom helpen als jij in de problemen geraakt!
- REGINE- (Ironisch) Dat zou dan de eerste keer zijn! (Plots wat uitvliegend) Kan ik het helpen, dat een overlevingspensioenke van een zelfstandige twee keer niks is! En dat een gepensioneerde de dag van vandaag niks meer mag bijverdienen?
- NICOLE- (Wat schamper) Waarom hou jij dan nog winkel?
- REGINE- Omdat ik het al mijn leven gaarne heb gedaan, en nog altijd gaarne doe!
- NICOLE- Jij bent de zeventig gepasseerd!
- REGINE- Jij denkt toch niet, dat ik stop voor mijn honderdste?
- NICOLE- (Medelijdend) Zottin!
- (Ruth geeuwt wat onbedacht.)
- NICOLE- (Lastig) Zie ze daar eens zitten gapen! En dan ga jij mij nog vertellen, dat ze vannacht heeft geslapen? (Tot Ruth) Vanmorgen heb ik de ouders van je vriendinnen gebeld. Heidi was vannacht voor half twee in haar bed! En Christel is niet uit geweest! Met wie was jij dan nog zo laat?
- REGINE- Met mij!
- NICOLE- (Erg opgewonden) Ik kom er wel achter, wees maar gerust! En nu ga jij meteen met mij mee naar huis! En spreek mij de eerstvolgende weken niet meer van uitgaan!
- REGINE- Ik ga ons alledrie een goeie tas koffie opgieten!
- NICOLE- (Lastig) Die drink ik thuis wel!
- REGINE- Ik heb goesting, en Ruth ook zie ik.
- NICOLE- Jullie hebben misschien van de hele dag niks te doen, maar ik moet werken!
- REGINE- Wat kladschilderen!
- NICOLE- (Opgewonden) Dat jij nog altijd niet kan verdragen dat ik uit het onderwijs ben weggebleven om te gaan schilderen, weet ik allang! Dat is zo, als je van kunst nul de botten verstand hebt!

REGINE- Waarom ben jij niet met Ruth naar de kermis gekomen?
Ik had je toch uitgenodigd.

NICOLE- (Schamper) Kermis! Thuis is het iedere dag kermis!
Maar dan van een heel andere soort! (Plots uitvlie-
gend) En dan steek ik daar mijn geld in, om haar te
laten studeren!

RUTH- Werd ik ooit gebuisd?

NICOLE- Dat moest er nog aan mankeren, met jouw capaciteiten!
Vooruit, dat ik je naar huis breng!

REGINE- (Vriendelijk tot Ruth) Als jij eens wat tijd hebt,
kom je maar voor een paar weken hier met vakantie. Dan
leer ik je de commerce. Je weet nooit, waarvoor het
goed is!

NICOLE- Dat zij eerst maar leert, hoe zij zich dient te gedra-
gen! Ik zal haar in het oog houden, daar kan zij op
rekenen. (Tot Ruth) Vooruit!

(Voor zij bij de buitendeur zijn, komt mevrouw Core-
mans naar binnen.)

COREMANS- Oh, excuseer!

(Nicole en Ruth laten mevrouw Coremans passeren.
Daarna verlaten zij de winkel. Régine volgt hen tot in
de deuropening.)

REGINE- Tot ziens! En niet vergeten, al eens langs te komen!

(Régine doet nu de voordeur dicht. Even blijft zij
hen nakijken.)

REGINE- (Wat fier) Mijn dochter en kleindochter!

COREMANS- Familiebezoek! Heel gezellig!

REGINE- (Wat dubbelzinnig) Dat mag je wel zeggen!

COREMANS- Marleen Coremans, maatschappelijke assistente van het
OCMW.

REGINE- Ga zitten!

COREMANS- Jij hebt gisteren op onze burelen een brief binnenge-
bracht?

REGINE- Ja, van het ministerie! Ik kon er niet goed aan uit.

COREMANS- Dat begrijp ik.

REGINE- Een taske koffie?

COREMANS- (Twijfelend) Voor mij hoeft dit niet.

REGINE- Jawel, hij is zo gereed! Ik moet hem alleen maar wat opwarmen!

(Terwijl Régine even in de living verdwijnt, haalt mevrouw Coremans de brief van het ministerie te voorschijn.)

REGINE- (Op de brief duidend) Kunnen jullie er aan uit?

COREMANS- Voor ons is dit geen probleem, wij zijn die administratieve taal gewoon.

REGINE- Ik wist echt niet, waar ik ermee naartoe moest.

COREMANS- Wij zijn er, om je te helpen... Deze brief komt dus van de Administratie van de Pensioenen.

REGINE- Zover had ik het nog verstaan, 't stond erbuitenop.

COREMANS- (Bestudeert de brief) Je dossier heeft het nummer: 2206 - 07826 - 230623.

REGINE- (Wat ongerust) Ik krijg die brief toch terug?

COREMANS- (Vriendelijk) Ja, ja, jij hoeft dit nummer niet vanbuiten te leren... Jij hebt hier het bezoek ontvangen van een zekere mijnheer Deriemaaker?

REGINE- Dat klopt. Komt die brief van hem?

COREMANS- Neen, van zijn administrateur-generaal. (Grapje) Of eigenlijk niet, want zo'n administrateur-generaal schrijft zelf geen brieven. Hij ondertekent ze alleen maar... Volgens deze brief hier geniet jij een overlevingspensioen sedert (Ongeveer twintig jaar geleden).

REGINE- Dat klopt! Mijn man is toen gestorven.

COREMANS- (Leest) "Om de betaling van dat overlevingspensioen te bekomen, hebt u zich ertoe verbonden, nog enkel een beroepsbezigheid uit te oefenen binnen de door de desbetreffende reglementering toegestane grenzen." Klopt dit?

REGINE- (Onwennig) Ik versta niet goed, wat dat allemaal wil zeggen, madam.

COREMANS- (Verduidelijkt) Jij hebt indertijd papieren getekend?

REGINE- Dat zal wel. Ik heb zoveel getekend in mijn leven.

COREMANS- (Vriendelijk) Maar toen jij dat pensioen hebt aangevraagd, heb jij die formulieren niet gelezen?

REGINE- Gelezen, madam? Ik was al blij, dat ik er met tekenen vanaf was.

COREMANS- (Leest) "Uit de gegevens waarover wij beschikken

blijkt, dat u deze verbintenis nooit zigt nagekomen, en dat dientengevolge uw overlevingspensioen steeds ten onrechte werd uitbetaald. Het Rijksinstituut ziet zich dan ook genoodzaakt, al deze sommen terug te vorderen."

REGINE- (Ongerust) Van de laatste vijf jaar, zei Deriemae-ker!

COREMANS- Dat klopt! De rest is verjaard.

REGINE- Hoe kan dat nu? Ik heb toch nooit iets misdaan!

COREMANS- Je winkel heeft te veel opgebracht!

REGINE- (Opgewonden) Mijn winkel? Madam, als ik niet oppas, leg ik daar ieder jaar aan bij!

COREMANS- (Leest) "Zolang deze terugbetalingen niet zijn geschied, zal er van uw overlevingspensioen met ingang van volgende maand reeds een deel worden ingehouden."

REGINE- (Verontwaardigd) Mogen die dat zomaar allemaal?

COREMANS- (Leest) "Indien u met deze beslissing niet akkoord gaat, raden wij u aan, onmiddellijk contact op te nemen met de diensten van ons kantoor."

REGINE- (Snapt het niet) Wat moet ik nu doen, madam?

COREMANS- Wij op het OCMW zullen je natuurlijk helpen. Maar in jouw plaats zouden wij ook naar een politieker stappen.

REGINE- (Wat ongerust) Een politieker? Ik ben nooit aangesloten geweest bij een partij.

COREMANS- Jij hebt toch een overtuiging?

REGINE- Mijn overtuiging is, dat er geen een van al die partijen deugt!

COREMANS- Toch zou ik nu maar ergens aansluiten. Ken jij misschien iemand?

REGINE- Van de politiekers? Alleen die gedurig op de televisie komen... Decrooke... en Steve Stunt!

COREMANS- Jij neemt er best een van dicht bij huis, kwestie van te kunnen beloven dat jij voor hem gaat stemmen.

REGINE- Maak nu zo iets mee! Dan heeft een mens zijn leven lang zo zijn best gedaan, en nu zouden zij mij alles durven afpakken!

COREMANS- Rustig maar, madammeke! Zover zijn wij nog niet.

REGINE- (Plots) Ach god! Je koffie staat volop te pruttelen!

(Meteen haast zij zich naar achteren.)

DERDE TAFEREEL

(De winkelbel rinkelt. Glenn komt naar binnen. Ruth komt uit de living.)

RUTH- (Blij verrast en tegelijk ongerust) Glenn?!

(Vlug vallen zij in mekaars armen.)

RUTH- Ik had je toch gevraagd, hier niet binnen te komen!

GLENN- Is dat alles, wat jij mij hebt te zeggen?

RUTH- Wij hoeven toch geen onnodige risico's te lopen!

GLENN- Doen wij dat?

RUTH- Oma is een en al achterdocht, als zij je BMW hier ziet rondtoeren. Zij vermoedt al, dat jij en ik mekaar kennen. En mama is er zo goed als zeker van, dat ik met bijbedoelingen naar hier kom.

(Glenn neemt Ruth in zijn armen, hij kust haar. Ruth maakt zich nogal vlug los.)

RUTH- Oma kan ieder ogenblik binnenkomen. Zij en Gaston zijn bezig in de tuin.

GLENN- Dus zijn wij hier volkomen veilig.

RUTH- (Duidt op het uitstalraam.) Wij staan hier bijna op straat!

GLENN- (Ietwat ironisch) Ik zal de zonneblinden aflaten.

RUTH- Ik had je gevraagd, te wachten ginds op het plein.

GLENN- Daar onnozelweg mijn tijd zitten verliezen?

RUTH- Ga dan even iets drinken!

GLENN- In zo'n stom boerencafé?

RUTH- Zo gauw ik hier weg kan, ben ik bij jou!

(Glenn kust Ruth onstuimig.)

RUTH- (Wil zich losmaken) Glenn!

(Hij laat haar niet los.)

GLENN- Bangerik!

RUTH- Jij hebt gemakkelijk praten, jij bent tien jaar ouder dan ik!

- GLENN- Ben jij volwassen, of niet?
- RUTH- Ik moet nog altijd meerderjarig worden.
- GLENN- Ik ben eens benieuwd, met welk uitvlucht jij nadien voor de dag gaat komen.
- RUTH- Als mijn oma onverwacht binnenkomt, doe ik of ik jou niet ken.
- GLENN- Ik ken jou! Zij gaat dit meteen te horen krijgen!...
(Rondkijkend) Wat voor een onnozel winkeltje is dit hier?
- RUTH- Oma is de zeventig gepasseerd. Had jij verwacht, dat zij nog een|supermarkt uitbaatte?
- GLENN- (Minachtend) Wie komt er hier nog iets kopen?
- RUTH- Oma heeft nog altijd haar klanten!
- GLENN- (Spottend) Ouwe peekes van in de negentig! Kunnen die nog wel een sigaret in hun mond houden?
- RUTH- Oma heeft nog altijd haar bezigheid.
- GLENN- (Spottend) Met die ouwe peekes?
- RUTH- Zij is fier op haar winkeltje, zij sterft er nog in...
(Plagerig) Misschien neem ik het dan wel van haar over.
- GLENN- Ik zou je wat anders leren!
- RUTH- (Plagerig) Wat heb jij hieraan te zeggen?
- GLENN- Dat ga jij wel op tijd en stond ondervinden.
- RUTH- (Aandringend) Ga nu verder, Glenn! Ik volg, zo gauw ik kan!
- GLENN- Stuur jij mij de deur uit?
- RUTH- Wij hoeven niet onvoorzichtig te zijn.
- GLENN- (Dubbelzinnig) Jij bent altijd voorzichtig, hè!
- RUTH- Gelukkig! Kom!
- GLENN- Waarom ga jij niet in je eentje wonen?
- RUTH- Wie zou dat betalen?
- GLENN- (Alsof hij kandidaat is) Ik weet het niet... (Plots wat schamper) Hangen je vriendinnen ook nog altijd aan de rokken van hun moeder?
- RUTH- (Wat geraakt) Doe ik dat?

- GLENN- Denk daarover zelf maar eens na!
- RUTH- Mama is gescheiden. Als ik thuis vertrek, zit zij helemaal alleen.
- GLENN- Daarvoor moet jij toch niet boeten! "Jij" hebt je vader toch niet aan de deur gezet!
- RUTH- (Ontgoocheld) Ik had mij een jongen van mijn leeftijd moeten zoeken.
- GLENN- (Schamper) Een die zelf ook nog aan de rokken van zijn moeder hing! Dat zou inderdaad een heel schoon gezicht zijn geweest.
- RUTH- (Wil het goedmaken) Ga nu, dadelijk ben ik bij jou.
- GLENN- (Wat schamper) Hoe lang duurt die "dadelijk"?
- RUTH- Hooguit vijf minuten.
- GLENN- (Ernstig) Een zaak moet jij eens goed begrijpen, Ruth! Ik ben niet van plan mijn tijd te verprutsen, zelfs niet voor jou. Als jij van mij houdt, ga jij nu meteen mee!
- RUTH- (Toegevend) Oké! Ik zeg oma, dat ik weg ben. Maar zorg, dat zij mij hier niet vlak voor de deur ziet instappen. Zogezegd ga ik wandelen.
- (Helemaal onverwacht komt Régine uit de living.)
- REGINE- Ik was in de keuken voor een mes, ik dacht dat ik hier iets hoorde. Kan jij geworden, Ruth?
- RUTH- (Vlug) Ja, oma.
- (Vlug neemt Ruth plaats achter de toonbank.)
- RUTH- Voor meneer?
- GLENN- (Aanstellerig) "Ligett and Myers"!
- (Meteen gaat Ruth aan het zoeken in de rekken. Geamuseerd slaat Régine haar kleindochter gade.)
- RUTH- (Wat zenuwachtig) Dat zijn toch sigaretten?
- GLENN- (Geamuseerd) Wat dacht jij? Peperkoek?
- REGINE- (Glimlachend) Mijn winkeljuffrouw is hier nog maar pas.
- GLENN- (Ietwat ironisch) Ik zie het.
- RUTH- (Zenuwachtig) Ik vrees, dat wij dat merk niet hebben.
- GLENN- (Minachtend) Ja, die kleine winkeltjes op de buiten!

- REGINE- (Op haar tenen getrapt, even probeert zij zich nog in te houden) Heb jij daar iets tegen?
- GLENN- Tegen die kleine winkeltjes? Absoluut niet! Die moeten er ook zijn, voor mensen voor wie een sigaret maar een sigaret is.
- (Erg op haar tenen getrapt, neemt Régine plaats achter de toonbank.)
- REGINE- (Tot Ruth) "Ligett and Myers" lijkt meneer daar zo schoon komt te zeggen, da's gewoon "L en M", Ruth!
(Blijkbaar onschuldig) Welke soort had meneer gaarne gehad? De witte, de blauwe of de rode?
- GLENN- (Lichtjes verrast) Zijn daar drie soorten in?
- REGINE- (Blijkbaar onschuldig) In de grote winkels in de stad waar het niet zo nauw komt, hebben ze die niet allemaal. Maar hier op de buiten waar de mensen verstand hebben van roken, hebben wij lichte, half zware en zware.
- GLENN- Voor mij de lichte.
- REGINE- (Blijkbaar onschuldig) Dat is dan de witte, Ruth. Hoeveel had meneer er gaarne gehad, een pakske of een hele farde?
- GLENN- (Voelt zich belachelijk gemaakt) Een pakje.
- REGINE- (Blijkbaar onschuldig) Sommigen van mijn klanten kopen hun sigaretten met de farde. Maar meneer is misschien geen echte roker?
- GLENN- Al een tijdje probeer ik het af te leren.
- REGINE- Daarin kan ik je geen ongelijk geven. (Blijkbaar onschuldig) Zelfs in de stad beginnen de mensen dus al verstand te gebruiken?
- (Glenn betaalt. Van de zenuwen vergeet Ruth terug te geven.)
- REGINE- Geef meneer eens terug, Ruth!
- (Régine maakt aanstalten om weg te gaan. Glenn zint duidelijk op wraak.)
- GLENN- Jij hebt een knappe kleindochter, oma.
- REGINE- (Even verrast, maar probeert dit niet te laten blijken) Jij vindt ook, dat zij mag gezien worden?
- GLENN- Absoluut!
- REGINE- Nu hoor jij het ook eens van iemand anders, Ruth.

(Régine maakt aanstalten om verder te gaan.)

GLENN- (Wat uitdagend) Ik had haar eens graag mee uit genomen. Daarom ben ik hier.

(Totaal verrast beziet Régine Ruth. Deze laatste weet niet goed meer waar kijken.)

RUTH- (Probeert de situatie nog te redden) Meneer wil de streek hier wat verkennen, oma. Hij vraagt mij, of ik hem hierbij wil helpen.

REGINE- (Alsof zij het nog steeds niet snapt) Jij bent niet van hier, maar ik ben hier geboren en getogen. Als meneer het wil, zal "ik" hem hier wel wat wegwijs maken.

GLENN- (Wat uitdagend) Je kleindochter en ik verstaan mekaar uitstekend.

REGINE- (Erg geprikkeld) O ja?

GLENN- Al langer!

REGINE- Jij bent toch niet die met zijn... BMW?

GLENN- (Wat uitdagend) Toch wel! Ik neem haar nu mee voor een ritje.

REGINE- (Kort) Jij vraagt niet, of dit kan... en mag?

GLENN- Ruth is zo goed als meerderjarig. Zij doet wat "zij" wil!

REGINE- (Resoluut) Hier ben "ik" verantwoordelijk voor haar!

GLENN- Jij bent toch niet van plan, haar hier de hele dag binnen te houden?

REGINE- In ieder geval ga ik haar mama op de hoogte houden van Ruth haar doen en laten!

GLENN- (Geamuseerd) Bij mij is zij in goeie handen.

REGINE- Hou je handen d'r voorlopig maar van af!

RUTH- (Vlug) Wij zijn dadelijk terug, oma.

REGINE- (Wat opgewonden) Wat gaat je mama daarvan zeggen?

RUTH- Zij weet toch van niets!

REGINE- Zolang ik mijn mond hou. Maar ik wil niet de dupe worden van heel deze historie!

RUTH- (Aandringend) Oma? Ik ken Glenn al langer. Er is geen enkele reden, om je ongerust te maken.

- REGINE (Wat opgewonden) Wat jij bij jou thuis uithaalt, gaat mij niet aan. Maar hier ben "ik" verantwoordelijk voor jou!
- RUTH- Er is helemaal niks aan de hand, oma. Voor het avond is, ben ik hier terug. (Aandringend) Oma?
- REGINE- (Wijfelt een ogenblik) Wat zijn jullie van plan?
- RUTH- Een ritje maken met de wagen en wat gaan wandelen!
- REGINE- (Drogreden) Wie gaat er dan intussen mijn winkel doen?
- RUTH- Die is toch vaker even gesloten. Wij zijn echt op tijd terug!
- REGINE- (Andere drogreden) Tegen half zeven is het avondeten gereed, dat weet jij!
- RUTH- (Met nadruk) Dan zijn wij heel zeker terug!
- REGINE- ... (Met tegenzin) Vooruit dan maar! Maar trek eerst iets bij aan!
- (Van blijdschap kust Ruth oma. Dan haast zij zich naar de living. Argwanend beziet Régine Glenn.)
- REGINE- (Waarschuwend) Zij is mijn liefste kleinkind, het enige dat oma nog eens een bezoekje brengt. Eigenlijk had ik "neen" moeten zeggen!
- GLENN- (Ietwat triomfantelijk) Op mij kan jij vertrouwen.
- REGINE- (Wat ironisch) Ja, ja! Dat zeggen ze allemaal, als ze wat op het oog hebben! Jouw BMW circuleert hier al de hele tijd! Al weken ben jij iets van plan!
- GLENN- Ik heb Ruth altijd gevraagd, open kaart met je te spelen.
- (Erg opgewekt komt Ruth uit de living.)
- RUTH- Wij zijn weg, oma!
- (Ruth kust oma.)
- REGINE- Voorzichtig onderweg! En zorg, dat jij geen kou vat!
- GLENN- (Geamuseerd) Voor dat laatste zal ik wel zorgen!
- REGINE- Daar was ik al bang voor!
- (Ruth en Glenn verlaten de winkel. Door het uitstalraam kijkt Régine hen bezorgd achterna. Gaston komt uit de living.)
- GASTON- Régine, waar blijft dat oud broodmes?

REGINE- (Opgewonden) Die met zijn BMW is onze Ruth komen halen!

GASTON- Waarom?

REGINE- Moet jij dat nog vragen?

(Beiden staan zij nu door het uitstalraam Ruth en Glenn achterna te kijken.)

GASTON- Ik heb het je gezegd vanaf het begin, hè Régine, dat die vent hier rond jouw deur hing!

REGINE- Jij dacht aan een inbreker of een overvaller.

GASTON- Hij heeft toch ook iets meegenomen.

REGINE- (Opgewonden) Niet voor lang! En dat hoeft hij mij geen tweede keer te lappen! (Bezorgd) Ruth, Ruth! Nog zo jong, en zij vreest al te laat te komen!

GASTON- (Droogweg) Voor ons getweeën dringt de tijd al wat meer, hè Régine.

REGINE- (Kordaat) Met zo iets moeten ze bij mij niet meer aankomen!

GASTON- Dat weet ik, Régine. Dat heb ik ondervonden.

REGINE- 't Is zonde!

GASTON- Ja.

REGINE- Van Ruth, bedoel ik.

GASTON- Ah! Ja, da's ook zonde.

REGINE- Die vent is niks voor haar. Wij moeten daar een stokske voor steken!

GASTON- (Droogweg) Ik heb zo 't gevoel, dat één stokske niet veel avance meer is, Régine. Als ik jou was, begon ik ineens met de grove middelen.

REGINE- Ik weet nog zo goed, dat zij haar eerste communie deed.

GASTON- Ik vrees, dat zij op dit moment met iets heel anders in haar kop zit... Ruth is anders een schoon kind, hè.

REGINE- In mijn familie hebben wij geen anderen!

GASTON- Omdat zij allemaal de aard hebben naar jou, Régine!

REGINE- (Alsof zij het meent) Ah, jij weet het?

GASTON- Al twintig jaar.

- REGINE- Zo'n jonge mensen lijkt onze Ruth hebben alles om later gelukkig te zijn. En toch zijn er zo weinig, die het worden. Heb jij daar nooit bij stilgestaan?
- GASTON- Mijn vrouw en ik hadden geen kinderen.
- REGINE- Ik heb drie dochters, ik heb drie koppels zien mislukken.
- GASTON- Dat van Nicole wist ik, maar van die twee anderen heb jij mij niks verteld. Zijn die ook uiteen?
- REGINE- Om te mislukken, hoef je niet per se uiteen te gaan.
- GASTON- (Begint nu ook wat te mijmeren) Als wij jong zijn, menen wij het allemaal zo goed. Wij vrijen de pannen van het dak. En als wij dan trouwen, brengen wij d'r niks van terecht. Hoe zou dat toch komen, Régine?
- REGINE- De wereld zit niet juist in mekaar, vrees ik.
- GASTON- Toen Onze-Lieve-Heer daaraan bezig was, was hij er ook niet met zijn gedachten bij.
- (De winkelbel rinkelt. Een jong meisje komt de winkel binnen.)
- KLANT 3- Een pakje lichte Marlboro.
- REGINE- Voor wie is 't?
- KLANT 3- Voor mij natuurlijk.
- REGINE- Hoe oud ben jij?
- KLANT 3- Vijftien.
- REGINE- (Streng) Is dat echt waar?
- KLANT 3- Volgend jaar toch.
- REGINE- Dan ben jij nog veel te jong, om al te roken. Heb jij al eens gelezen, wat er op zo'n pakske staat?
- KLANT 3- (Wat onwennig) Neen.
- REGINE- Lees dat dan eens... hardop!
- (Régine laat het meisje lezen.)
- KLANT 3- (Leest) "Ministerie van Volksgezondheid. Roken is erg schadelijk voor je gezondheid."
- REGINE- (Streng) De minister zelf heeft dat daar laten opzetten!
- KLANT 3- (Onschuldig) Die rookt zelf toch ook.

- REGINE- Als die doodgaat, da's niet zo erg. Ministers hebben wij meer dan genoeg. Maar jij bent een meisje, en nog geen vijftien! Jij moet dubbel voorzichtig zijn!
- (Régine grabbelt in een pakje op de toonbank. Ze neemt een pakje kauwgom.)
- REGINE- Hier zie! Sjieken! Steek die maar in je mond, in plaats van zo'n vuile sigaretten!
- KLANT 3- Sjieken zijn slecht voor de tanden.
- REGINE- Gaston en ik eten die al jaren! En zie eens, wat een schone tanden wij nog hebben!
- (Wat verbluft neemt het meisje de kauwgom aan. Aarzelend begint ze het te openen.)
- REGINE- En zet het roken nu uit je kop! Begin er nooit aan!
- (Plots neemt het meisje haar portemonnee.)
- KLANT 3- Hoeveel is 't voor die sjieken?
- REGINE- Da's voor niks, omdat jij zo braaf bent. (Vermanend) Maar onthoud wat ik je heb gezegd: "Begin er nooit aan!"
- (Wat onthutst verlaat het meisje de winkel, terwijl het het pakje kauwgom verder opent. Meteen schiet Gaston in een luide lach.)
- GASTON- "Zie eens, wat een schone tanden Gaston en ik nog hebben." Mijn vals gebit viel bijkans uit van het verschieten!
- (De winkelbel rinkelt. Mevrouw Coremans komt naar binnen.)
- COREMANS- Goedendag, allebei.
- REGINE- Goeiendag, madam. (Tot Gaston) Da's nu de madam van het OCMW.
- GASTON- Die heb ik al eens eerder gezien.
- COREMANS- (Vriendelijk) Samen een babbeltje aan het slaan?
- GASTON- (Enthousiast) Ik doe hier de hof.
- REGINE- (Verbeterd) Jij helpt wat, Gaston! De hof doe ik hier nog altijd.
- GASTON- (Plezant) Met zijn tweeën is veel plezanter dan alleen, zelfs op onze leeftijd, Régine.
- REGINE- (Benieuwd, tot Coremans) En? Is er nieuws?

COREMANS- Hetzelfde meende ik jou te vragen. Heb jij al antwoord gekregen van je politicus?

(Régine gaat meteen naar de kast. Uit de lade haalt zij een brief.)

REGINE- Een heel schone envelop... met een kroontje d'rop, en "Senaat" in heel schone letters!

(Régine overhandigt de brief aan mevrouw Coremans. Deze leest hem meteen.)

COREMANS- (Leest luidop) "Ik begrijp volkomen je probleem. Ik ben dezelfde mening toegedaan als jij, en sta daarom volledig achter je... In de mate van het mogelijke zal ik trachten, je belangen te behartigen."

GASTON- (Ironisch) Ja, maar hij schrijft er niet bij "waar" en "wanneer"!

COREMANS- (Leest) "Jij mag altijd opnieuw contact met mij nemen. Altijd sta ik klaar, om je te helpen."

GASTON- (Geamuseerd) Ik zou die vent niet meer met rust laten, Régine. Jij hebt nu toch een partijkaart.

REGINE- Hij heeft goed zeggen, hij moet geen postzegels plakken maar ik wel!

COREMANS- Concreet gebeurt er van die kant uit dus nog niets?

REGINE- Ik ben niet slim, hè madam Coremans. Maar zo'n brief kan je naar iedereen sturen: "Ik begrijp volkomen je probleem."

COREMANS- Wat ben jij nu van plan?

REGINE- (Licht ironisch) Jou om raad vragen!

COREMANS- Ik vrees, dat er ons maar één weg openblijft: je zaak voor de Arbeidsrechtbank brengen.

REGINE- (Meteen in paniek) Rechtbank?

COREMANS- Jij hoeft je niet meteen ongerust te maken, mevrouw Maenhout. Een rechtbank dient niet alleen om mensen te veroordelen, ook om ze te helpen.

REGINE- (Ongerst) Toch geen rechtbank!

COREMANS- Waarom niet? Dat is toch een instelling lijkt een andere.

REGINE- (Erg ongerust) En moet ik dan daarnaartoe gaan?

COREMANS- Dat is natuurlijk altijd het veiligst. Niemand anders is beter op de hoogte van jouw situatie.

- REGINE- Ik ben daar nog nooit geweest! Ik ga dat nooit vinden!
- COREMANS- Wij helpen je, wees gerust.
- REGINE- "Rechtbank"! Het slaat mij nu al in de knieën, als ik dat woord hoor.
- GASTON- (Wat enthousiast) Ik kan ook met je meegaan, Régine. Ik weet zowat overal de weg, ik heb vroeger veel met bloemen op de markten gestaan.
- COREMANS- Voor alle zekerheid neem jij ook best een advocaat.
- REGINE- (Geschrokken) Een advocaat?
- COREMANS- Je tegenpartij is de Staat. Die heeft er daar ongetwijfeld een paar rondlopen.
- GASTON- (Ironisch) Op onze kosten!
- COREMANS- Als leek ben je tegen zo'n mannen niet opgewassen.
- REGINE- (Ongerust) Een advocaat! Waar moet ik zo iemand gaan zoeken?
- COREMANS- Wij zijn er, om je te helpen. Misschien kunnen wij best vooraf even onze strategie bepalen.
- REGINE- (Onwennig) Wat wil jij daarmee zeggen, madam?
- COREMANS- Dat wij eerst even op een rijtje moeten zetten, wat wij daar juist gaan vertellen.
- REGINE- Da's toch niet moeilijk! Dat ik van dat armzalig pensioenke van mijn man zaliger niet kan leven!
- COREMANS- (Voorzichtig) Hij was toch veearts.
- REGINE- (Wat onwennig) Hij gaf niet zoveel aan aan de belastingen.
- GASTON- (Wat geamuseerd) Hij zat nogal eens gaarne op café.
- REGINE- (Gemeend) Gaston! Geen verkeerd woord over mijn man zaliger, of ik zet je hier op slag aan de deur!
- GASTON- Madam moet toch weten, waarom hij niet zoveel aangaf aan de belastingen.
- REGINE- (Resoluut) Mijn man was altijd op de baan. Wat hij daar deed, was "zijn" zaak.
- COREMANS- Zonder je winkel kom jij dus niet rond?
- REGINE- Onmogelijk!
- COREMANS- Jij wist ook niet, dat je teveel bijverdiende?

- REGINE- (Verontwaardigd) Ik teveel bijverdiende? Maar, madam, ik ben al mijn leven juistekens toegekomen om te leven!
- (De winkelbel rinkelt, als een donderwolk komt Nicole naar binnen.)
- NICOLE- (Opgewonden) Waar is onze Ruth?
- REGINE- Zou jij eens niet beginnen, met eerst iedereen een goeiendag te zeggen?
- NICOLE- (Opgewonden) Waar is onze Ruth?
- REGINE- Heb jij die het laatste kwartier nog gezien, Gaston?
- (Achter de rug van Nicole doet Régine meteen teken, dat Gaston zijn mond moet houden.)
- GASTON- Niet dat ik mij herinner.
- NICOLE- (Opgewonden) Zij is toch hier?
- REGINE- (Als een plotse inval) Ach ja, die ging effen wandelen, heeft zij mij gezegd.
- NICOLE- Waar?
- REGINE- Hoe kan ik dat weten?
- NICOLE- Met wie?
- REGINE- Alleen zeker?
- (Nicole bezielt mevrouw Coremans wat onwennig en achterdochtig.)
- REGINE- Dat is madam Coremans van het OCMW. Zij komt hier effekens een goeiendag zeggen. Voor haar hoeven wij ons niet te generen.
- NICOLE- (Opgewonden) Ik heb daarstraks een telefoontje gehad. Ruth is al dagen niet meer op school geweest. Nu hoor ik juist van een moeder van een van haar vriendinnen, dat onze Ruth met ene aanhoudt!
- REGINE- (Alsof zij verrast is) Daarvan heeft zij mij niks gezegd!
- GASTON- Dat is het eerste, wat wij daarvan horen, hè Régine.
- NICOLE- (Opgewonden) Mama, ik moet je alleen spreken!
- REGINE- (Rustig) Haar vrijer staat je niet aan, zeg het maar!
- NICOLE- (Erg opgewonden) 't Is een getrouwde!

GASTON- (Onmiddellijk) Had ik het je niet gezegd, Régine?

NICOLE- (Opgewonden) Wat?

GASTON- (Herpakt zich na een lichte aarzeling) Dat je tegenwoordig om je jonge vrouwvolk nog thuis te houden, bijkans kiekendraad moet gaan spannen.

REGINE- (Wil hem weg) Gaston, ga verder doen in de hof! Ik kom subiet!

(Wat beteuterd druipt Gaston af.)

VIERDE TAFEREEL

(Régine zit in haar zithoek te breien. De winkelbel rinkelt, inspecteur Deriemaeker komt binnen.)

DERIEMAEKER- (Met een bijna uitdagende vriendelijkheid) Goe-dendag!

REGINE- (Eerder tegen haar zin) Goeiendag.

DERIEMAEKER- (Te vriendelijk) Jij kent mij nog?

REGINE- (Terwijl zij de radio afzet) Sommige gezichten ver-geet ik niet gauw.

DERIEMAEKER- (Blijkbaar vriendelijk) Jij was aan het breien?

REGINE- (Wat opgewonden) Niet als bijverdienste! Bedsokken voor mijzelf! Als je de zeventig gepasseerd bent en je ligt 's nachts alleen, kan je die geregeld gebruiken.

DERIEMAEKER- (Met een vals lachje) Daarover kan ik nog niet meepraten. (Richting living duidend) Kunnen wij er-gens rustig wat praten?

REGINE- (Vastberaden) Deze keer zal het hier moeten gebeu-ren. Vorige keer heb ik je meegenomen naar mijn living. Ik heb je daar een goeie tas koffie met een speculaas en een borrel ingeschonken. En achteraf heb jij een verslag opgesteld, dat ik een "welgestelde" weduwe was met chique meubelen en een nieuwe kleurentelevisie. Dat dit onmogelijk kon voor iemand met mijn pensioen en mijn winkeltje. Dat ik waarschijnlijk nog andere inkomsten had van kapitalen.

DERIEMAEKER- (Met een vals lachje) Die indruk had ik.

REGINE- (Opgewonden) Gun jij mij niet, dat ik 's avonds - als ik hier moederziel alleen zit - wat televisie kijk? Gun jij mij geen meubelen, waar ik nog niet door-zak? In jouw plaats zou ik beschaamd zijn!

DERIEMAEKER- (Op de tenen getrapt) Jij weet toch, tot wie jij spreekt?

REGINE- (Kordaat) Ik weet zelfs, wat ik zeg!

DERIEMAEKER- (Vals) Jij hebt het vonnis van de Arbeidsrecht-bank ontvangen?

REGINE- Ja, meneer, maar ik verstond het niet. Voor een menske lijk ik mochten zij wat minder geleerde woorden ge-bruiken!

DERIEMAEKER- (Vals) Dan zal ik het je even duidelijk maken.

(Deriemaeker raadpleegt zijn papieren.)

DERIEMAEEKER- (Met een vals lachje)
 In (5 jaar geleden) heb jij 19 euro en 11 cent te veel verdiend!
 In (4 jaar geleden) 64 euro en 37 cent te veel!
 In (3 jaar geleden) 106 euro en 7 cent te veel!
 In (2 jaar geleden) 160 euro en 70 cent te veel!
 Vorig jaar: (met veel nadruk) 301 euro en 98 cent te veel!
 Jij bent maar liefst "vijf" jaar na mekaar in overtredding! De Arbeidsrechtbank heeft vastgesteld, dat onze cijfers kloppen! Dat jij vijf jaar na mekaar de Staat hebt opgelicht! Zij heeft je veroordeeld tot het terugbetalen van alle pensioenbedragen die jij de laatste vijf jaar ten onrechte hebt ontvangen!

REGINE- (Blijkbaar rustig) Hoeveel is dat?

DERIEMAEEKER- Ongeveer 30 000 euro!

REGINE- (Blijkbaar rustig) Omdat ik hier in mijn winkeltje in vijf jaar tijd 652 euro en 23 cent te veel heb verdiend?

DERIEMAEEKER- Dat totaal ken ik niet zo juist.

REGINE- Ik wel, meneer Deriemaeker! Mij spookt dat getal al de hele tijd voor ogen! Volgens jou heb ik ongeveer 130 euro per jaar te veel verdiend.

DERIEMAEEKER- (Verbetert) Volgens de wet!

REGINE- En dat is het enige, wat telt voor jou?

DERIEMAEEKER- De rest is sentiment, en daarmee wil ik als ambtenaar niets te maken hebben.

REGINE- Al twintig jaar krijg ik een overlevingspensioentje. Vijftien jaar lang was er nooit iets aan de hand. En dan krijg jij mijn zaak in handen, en dan beginnen de moeilijkheden. Mag ik daaruit opmaken, dat je voorgangers meer mens waren dan jij?

DERIEMAEEKER- (Beledigd) Ik doe mijn werk, zoals het hoort!

REGINE- Mijn kleindochter heeft uitgerekend, dat ik ongeveer 36 cent per dag heb te veel verdiend. En daarvoor wil jij een menske met een heel klein inkomen straffen?

DERIEMAEEKER- Ik straf niet! Dat doet het gerecht!

REGINE- (Scherp) Jij staat toch niet op het punt te verhoogen, meneer Deriemaeker?

DERIEMAEEKER- (Beledigd) Daarmee heb jij niets te maken!

REGINE- Toch wel, als ik hiervan het slachtoffer moet worden!

DERIEMAEEKER- (Opgewonden) Als jij "slachtoffer" bent, is dit enkel en alleen je eigen schuld! "Ik" heb geen valse verklaringen afgelegd!

REGINE- (Hem scherp in de ogen kijkend) Ik ook niet, meneer!

DERIEMAEEKER- (Erg opgewonden) Bezie de cijfers!

REGINE- Jij weet evengoed als ik, dat ik maar wat winkel blijf houden voor mijn amusement. Dat ik dit helemaal niet doe, om wat bij te verdienen.

DERIEMAEEKER- (Wat sarcastisch) Voor je "amusement" zijn er andere mogelijkheden!

REGINE- Dat maak ik voor mezelf wel uit!

DERIEMAEEKER- Op voorwaarde dat jij je houdt aan de wet!

REGINE- Een schone wet, die een oud mens belet nog wat op haar gemakske te leven!

DERIEMAEEKER- (Opgewonden) Jij hebt je schuldig gemaakt aan "arglist" en "bedrog"!

REGINE- Dat heb ik in een van jouw brieven gelezen. Daarom heeft de rechtbank mij dat nu onder mijn neus gewreven.

DERIEMAEEKER- (Opgewonden) Terecht!

REGINE- (Scherp) Meneer Deriemaeker, als jij in je leven zo eerlijk wil blijven als ik, zal jij nog heel fel moeten verbeteren!

DERIEMAEEKER- (Dreigend) Jij durft mij beschuldigen van oneerlijkheid?

REGINE- (Blijkbaar kalm) Jij mij toch ook! Op papier nog wel!

DERIEMAEEKER- (Erg opgewonden) Mevrouw, ter wille van je leeftijd had ik nog even gedacht, wat goodwill voor je aan de dag te leggen! Maar nu krijg jij de volle rekening gepresenteerd!

REGINE- (Blijkbaar kalm) Dat zullen wij nog zien.

DERIEMAEEKER- (Scherp) Hoe bedoel jij?

REGINE- (Laat niet in haar kaarten kijken) Gewoon.

DERIEMAEEKER- (Vals) Wij hebben vernomen, dat jij van plan bent tegen de uitspraak van de Arbeidsrechtbank in beroep te gaan. (Scherp) Is dat zo?

REGINE- (Blijkbaar rustig) Van wie heb jij dit vernomen?

DERIEMAEEKER- (Opgewonden) Is dat zo?

REGINE- (Blijkbaar rustig) Is het daarvoor, dat jij hier bent?

DERIEMAEKER- (Opgewonden) Daarvoor, en voor niets anders!

REGINE- (Blijkbaar rustig) Jij wil hier het onderste uit de kan. Pas op voor het deksel op je neus.

DERIEMAEKER- (Kwaad) Onze diensten hebben wat anders te doen, dan ons voortdurend bezig te houden met demente bejaarden! Als jij het riskeert tegen het vonnis van de Arbeidsrechtbank in beroep te gaan, kleden wij je uit... tot op je hemd!

REGINE- (Rustig) Die moeite zou ik mij besparen, met zo'n oud geval als ik. Om uit te kleden zijn er andere modellen.

DERIEMAEKER- (Kwaad) Jij lacht niet lang meer, neem dat van mij aan!

REGINE- (Blijkbaar zelfzeker) Met mij ben jij nog niet klaar!
(Wat sarcastisch) Tot op de volgende zitting, meneer Deriemaeker!

(Woedend verlaat Deriemaeker de winkel. Bijna loopt hij de binnenkomende Gaston omver.)

GASTON- (Geamuseerd) Moet die zijn tram nog hebben?

REGINE- Da's inspecteur Deriemaeker!

GASTON- (Kijkt hem stomverbaasd na) Die van... hoe was het weer?

REGINE- "Arglist en bedrog"!

GASTON- Wat heeft die hier nog te zoeken? (Geamuseerd) Hij kwam mij toch geen concurrentie aandoen?

REGINE- Pas maar op!

GASTON- (Alsof hij het meent) Dan ga ik voor jou commissies doen, en ondertussen komt hij mij hier onder mijn duiven schieten! (Wil haar de tas geven) Je winkelwaren, Régine!

REGINE- Zet ze daar maar neer. Ik breng ze direct naar de keuken.

GASTON- Wat wist hij te vertellen?

REGINE- Niet veel. Hij was bang, dat ik in beroep zou gaan.

GASTON- En ga jij dat doen?

REGINE- (Wordt nu wat zenuwachtig) Hoe kan ik er anders nog uitgeraken? Jij denkt toch niet, dat ik met al die pro-

ceskosten erbij ongeveer 38 000 euro ga afdokken? Waar zou ik die halen?

GASTON- (Alsof hij het meent) Régine, nu val jij mij tegen! Jij geen geld? Heb ik je dan al die jaren voor niks nagelopen?

REGINE- (Ernstig) Een demente bejaarde, noemde hij mij!

GASTON- (Verontwaardigd) En heb jij je dat laten zeggen? Daarvoor kan jij hem een proces aandoen!

REGINE- Wij zullen eerst maar afwachten, hoe dat andere afloopt.

GASTON- In jouw plaats was ik toch niet al te gerust.

REGINE- Wat heb je eraan, als je daar nacht na nacht voor wakker ligt?

GASTON- Dat haalt inderdaad niks uit. Toen mijn vrouw mij indertijd van vandaag op morgen in de steek liet, heb ik ook veel wakker gelegen. Zij is er niet door teruggekomen.

REGINE- Hoor jij nog ooit iets van haar?

GASTON- Gelukkig niet.

REGINE- (Gelooft hem niet) Meen jij dat?

GASTON- Ik weet het niet. Da's raar, hè. Zij trekt er met een andere vandoor, en toch wil zij niet officieel scheiden. "Haar" zou ik nog kunnen vergeven, denk ik. Maar die andere... (Geamuseerd) Ja, Régine, wil ik nog ooit met jou trouwen, dan zal ik haar eerst moeten doodknippen, om ze uit mijn trouwboekje te krijgen.

REGINE- (Ietwat plezant) Jij moet daar toch maar niet te vroeg aan beginnen.

GASTON- (Blijkbaar gemeend) Voor jou zou ik het doen, hè! Garantie!

REGINE- (Ietwat plezant) Van de andere kant... als jij d'r te lang mee wacht, heeft het ook nog weinig zin.

(De winkelbel rinkelt. Ruth komt naar binnen. Zij voelt zich niet op haar gemak.)

REGINE- (Wat verrast) Ruth!

GASTON- Midden in de week... en op haar zondags! En zo helemaal alleen!

REGINE- (Laat haar nieuwsgierigheid niet meteen blijken) Jij komt oma nog eens een goeiendag zeggen?

RUTH- Ja.

REGINE- D'r is toch niks aan de hand?

RUTH- Wat zou er aan de hand zijn,

REGINE- Weet mama, dat jij hier bent?

RUTH- (Aarzelend) Ik heb het haar niet gezegd.

REGINE- Da's verkeerd van je.

RUTH- (Plots wat uitvliegend) Ja, dat weet ik! Alles wat ik doe, is verkeerd!

REGINE- (Mildert haar toon) Jij komt mij weer wat helpen in de winkel?

RUTH- Als dat mag.

REGINE- Mijn liefste kleinkind mag hier alles.

RUTH- Mag ik hier dan ook een tijdje logeren?

REGINE- (Wat achterdochtig) Hoelang?

RUTH- Tot mama wat is afgekoeld.

REGINE- (Ongelukkig) Is 't weeral van dat?

RUTH- Ik kan het ook niet helpen.

GASTON- (Gewoon) Sinds wij alles hebben wat wij maar willen, is er niks meer dat nog deugt.

RUTH- (Lastig) Heb jij het over mij?

GASTON- Neen, neen. Ik zei dat maar in het algemeen. Régine en ik hadden het daarjuist over mijn vrouw.

REGINE- Heb jij geen honger?

(Ruth haalt de schouders op.)

REGINE- (Heeft een vermoeden) Heb jij wel iets gegeten vandaag?

RUTH- Ik eet straks wel met jou mee.

GASTON- (Wijst op zijn winkelwaren) En anders kijk jij maar eens in die tas daar.

(De winkelbel rinkelt. Een wat aangeschoten vrouw met een tas komt de winkel binnen. Régine merkt meteen, wat er aan de hand is.)

REGINE- (Nogal kort) Voor wat is 't?

- KLANT 4- Drie flessen beaujolais.
- REGINE- (Streng) Drie?
- KLANT 4- Anders moet ik te dikwijls over en weer.
- REGINE- (Streng) Jij haalt er bijkans iedere dag drie. Jij hebt weeral gedronken, zie ik.
- KLANT 4- (Tragi-komisch) Er was nog wat in de fles van gisteren.
- REGINE- (Streng) Dat zie ik!
- KLANT 4- (Tragi-komisch) Ik kon dat toch niet weggieten.
- REGINE- Had het dan laten staan!
- KLANT 4- (Tragi-komisch) Daarvan wordt hij niet beter.
- REGINE- (Ironisch) Nu word jij er niet beter van!
- KLANT 4- (Met een onnozel lachje) Drie flessen.
- REGINE- (Streng) Heb jij geld bij?
- KLANT 4- (Steekt een paar verfrommelde briefjes in de hoogte) Ja!
- REGINE- (Resoluut) Dan kan jij die van in de week betalen! Jij staat hier nog altijd voor vier flessen in het krijt!
- KLANT 4- (Verbergt meteen het geld achter haar rug) Die betaal ik in de week wel.
- REGINE- Je man heeft mij verboden, je nog iets mee te geven!
- KLANT 4- Is die weeral hier geweest? Die heeft gemakkelijk zeggen, die drinkt op zijn werk!
- REGINE- Hem heb ik nog nooit zat gezien. Hij gebruikt zijn verstand!
- KLANT 4- Hela, hela! Van hem heb ik het drinken geleerd!
- REGINE- (Resoluut) Van mij krijg jij niks meer!
- KLANT 4- Dan ga ik naar de GB!
- REGINE- Dat zeg jij iedere keer, als jij geld bij hebt! Laat eens zien, hoeveel jij hebt.
- (Vanop afstand toont de vrouw ietwat triomfantelijk haar geld.)
- REGINE- Da's ongeveer genoeg voor twee flessen. Geef maar hier, dan ben jij al voor de helft uit de schulden.

- KLANT 4- (Tragi-komisch) Maar dan moet ik voor de rest van de dag dorst lijden!
- GASTON- (Lichtjes geamuseerd) Da's de beste manier, om het af te leren.
- KLANT 4- (Wordt zich nu ook bewust van de aanwezigheid van de andere twee) Zijn die twee ook van hier?... (Op Gaston duidend) Die meneer zie ik hier vaker. (Tragi-komisch) Staat hij hier ook in het krijt?
- REGINE- (Resoluut) Geef dat geld hier!
- KLANT 4- (Tragi-komisch) Ik ga naar de GB!
- (Na een korte aarzeling legt zij toch het geld op de toonbank.)
- KLANT 4- Drie flessen!
- (Meteen neemt Régine het geld op. Zij gaat naar het provisiekamertje, opent de deur en verdwijnt heel even. Met een dwaze glimlach kijkt de dronken vrouw Gaston en Ruth aan. Régine komt terug met één fles beaujolais. Zij sluit het kamertje.)
- REGINE- (Zet de fles op de toonbank) Hier zie!
- KLANT 4- (Protesterend) Eén fles maar?
- REGINE- Deze is betaald. En ik schrap er één in mijn boek.
- KLANT 4- (Tragi-komisch) Is dan alles betaald?
- REGINE- Nu staan er nog drie!
- KLANT 4- (Tragi-komisch) Hoe kan dat?
- REGINE- Vier min één!
- KLANT 4- (Denkt even na. Dan tragi-komisch tot Gaston en Ruth) Ja, da's drie!
- (Zij neemt de fles beaujolais en steekt ze in haar winkeltas.)
- KLANT 4- (Tragi-komisch) Ik zal ze maar goed wegstoppen. Ik moest mijn vent zo eens tegenkomen... Eén fles maar, daar ga ik niet ver mee komen!
- REGINE- (Vermanend) Als je die uit hebt, bezie jij jezelf maar eens in de spiegel! Jij drinkt dan nooit meer!
- KLANT 4- (Met een wuifhandje) Salut!
- (De klant verlaat de winkel.)
- RUTH- (Wat onder de indruk) Wat is mij dat voor iemand?

- REGINE- (Met nadruk) De vrouw van een ingenieur!
- RUTH- Amaai!
- GASTON- Zij hebben geld met hopen. Maar hij moet het wegsteken, of zij drinkt alles op.
- RUTH- Nu zie jij, wat een mens zijn eigen kan aandoen!
- GASTON- (Wat geamuseerd) Ik drink ook iedere avond mijn borrel. Maar dan maar éne.
- REGINE- (Ietwat ironisch) Jij bent dan weer het andere uiterste. Met zo'n klanten kom ik ook niet ver... (Op het provisiekamertje duidend, tot Ruth) Daar mag jij nooit iemand binnenlaten, als ik er niet ben.
- GASTON- (Geamuseerd) Daar staan die zonder factuur.
- REGINE- Gaston, hou je mond!
- GASTON- Wij mogen toch wel eens lachen, hè Régine?
- (De winkelbel rinkelt, Nicole komt naarbinnen gestormd.)
- NICOLE- (Erg opgewonden) Hier is ze!
- REGINE- (Wat vermanend) Ook een goeiendag!
- NICOLE- (Tot Ruth) Waar heb jij vannacht gezeten?
- RUTH- (Opgewonden) Begin jij weer opnieuw?
- NICOLE- (Kwaad) Ik begin opnieuw, tot ik eindelijk weet waar jij hebt gezeten!
- RUTH- In mijn bed!
- NICOLE- Dat is niet waar!
- GASTON- (Goed bedoeld) Zij zal het toch wel beter weten.
- NICOLE- (Erg opgewonden) Waar bemoei jij je mee? Wat zit jij hier weeral te doen?
- REGINE- (Raakt ook opgewonden) Gaston is "mijn" klant! (Tot Gaston, wat rustiger) Neem die tas, en ga mijn winkelwaren uitpakken. Jij weet, waar ze moeten staan.
- (Met wat tegenzin neemt Gaston de tas. Hij verdwijnt in de living.)
- NICOLE- (Op de wanorde op het tafeltje duidend) Zie dat hier weer eens allemaal liggen!
- REGINE- (Opgewonden) Blijf d'raf! Dat is van mij!

- NICOLE- Ik schaam mij dood, als ik dit hier allemaal zie!
- REGINE- (Opgewonden) Zorg maar, dat bij jou thuis alles in orde is! Dank zij dat hier heb jij kunnen studeren, jij en je zussen!
- NICOLE- (Opgewonden) Daarover gaan wij het op een andere keer eens hebben!
- REGINE- Het is nodig, dat ik jou daar af en toe nog eens aan herinner!
- NICOLE- (Ruth kwaad beziend) Nu kan ik haar zelfs 's nachts niet meer thuishouden!
- RUTH- (Kwaad) Ik heb de aard naar geen vreemden!
- NICOLE- (Scherp) Wat wil jij daarmee zeggen?
- RUTH- (Kwaad) Dat ik thuis veel meer alleen zit dan jij!
- NICOLE- (Opgewonden) Moet ik niet werken soms?
- RUTH- (Opgewonden) 's Avonds ben jij thuis nooit te zien geweest! Eerst moest jij naar de academie om te leren schilderen, drie avonden per week!
- NICOLE- (Opgewonden) Voor jou!
- RUTH- Een gat in de nacht kwam jij altijd thuis! Dat was ook voor mij zeker?
- NICOLE- (Verontwaardigd) Een gat in de nacht! Hoe dikwijls is dat gebeurd?
- RUTH- Praktisch iedere keer!
- NICOLE- (Opgewonden) Eens een uitzonderlijke keer! Als wij samen een uitstapje hadden! Je pa was toen nog thuis!
- RUTH- (Ironisch) Gelukkig maar!
- NICOLE- (Opgewonden) Altijd hebben wij gezorgd, dat er één van ons beiden thuis was bij jou!
- RUTH- (Verbetert) Ongeveer altijd! Later was er de kunstkring, je tentoonstellingen, de culturele raad!
- NICOLE- (Opgewonden) Allemaal voor jou!
- RUTH- (Ironisch) Die emancipatieraad ook zeker?
- NICOLE- (Opgewonden) Ja! Dat is voor de rechten van de vrouw, en daar hoor jij binnenkort ook bij!
- RUTH- (Opgewonden) En ik moest altijd maar alleen zitten! Een kind heeft recht op zijn ouders! Ik heb de mijne nooit gevoeld! En nu ik volwassen ben, en alleen mijn

plan kan trekken, nu gaan zij zich ineens met mij bemoeien!

NICOLE- (Erg opgewonden) Omdat het nodig is!

REGINE- (Tot Nicole) Ik heb je altijd gezegd, dat jij in het onderwijs had moeten blijven. Die mensen hebben 's avonds geen tentoonstellingen. Die hebben elke dag om vier uur gedaan. Die zitten 's avonds schoon thuis huiswerken te verbeteren, en voor hun huishouden te zorgen!

NICOLE- (Opgewonden) Zelfs overdag deden de meeste van mijn collega's hun werk niet eens meer! Wat zouden zij 's avonds! Niets ambitie was daar nog! Daarom ben ik het er afgestapt!

REGINE- (Wat schamper) Dat kladschilderen van nu is ook niks.

NICOLE- (Erg lastig) Dat is geen kladschilderen! Mijn werken hangen in openbare gebouwen!

REGINE- (Wat ironisch) In de achterkeuken zeker?

NICOLE- (Kwaad) In de beste zalen! Maar ja, als je van cultuur geen bal begrijpt, zegt je dat niks! (Plots tot Ruth) Waar was jij vannacht?

RUTH- (Kwaad) In mijn bed!

NICOLE- (Opgewonden) Ik heb voor de deur van je kamer gestaan, die was op slot! Ik heb je geroepen, maar jij antwoordde niet!

RUTH- (Opgewonden) Ik sliep!

NICOLE- (Opgewonden) Ik heb op de deur gebonsd, en met de klink gerammeld!

RUTH- Ik heb niets gehoord!

NICOLE- (Kwaad) Dat zal wel! Jij was er niet! Ik ben naar beneden gegaan. Op het koertje vlak onder jouw slaapkerraam stond een ladder! Het raam van je kamer stond open! Wie heeft die ladder daar gezet?

RUTH- (Kwaad) Ik weet van geen ladder!

NICOLE- (Opgewonden) Gisteravond toen ik mijn wagen binnenzette, lag die ladder nog in de garage! Wie heeft die daar vannacht gezet?

RUTH- (Kwaad) Ik weet van geen ladder!

NICOLE- (Kwaad) Wie heeft die daar gezet?

RUTH- (Kwaad) Dat weet ik niet!

- NICOLE- (Neemt haar tijd, scherp) Vannacht is er binnengebroken bij onze geburen. Er zijn een aantal juwelen gestolen!
- RUTH- (Wat onzeker) Dat is dan jammer voor hen!
- NICOLE- (Scherp) Enkele weken geleden verdween mijn diamanten jasspeld. Heel mijn slaapkamer heb ik afgezocht, ze is nergens meer te vinden!
- RUTH- (Opgewonden) Wat heb ik daarmee te maken?
- NICOLE- (Scherp) Daar probeer ik achter te komen!
- RUTH- (Ironisch) Als jij in die richting zoekt, kan het nog wel een tijdje duren voor je ze terug hebt!
- NICOLE- (Met nadruk) Die met zijn BMW is vannacht thuis in de straat geweest! Ze hebben hem gezien!
- RUTH- (Toch niet helemaal op haar gemak) O ja?
- NICOLE- Volgens onze geburen behoort hij tot de verdachten!
- RUTH- (Ironisch) Mooie geburen, die wij hebben!
- NICOLE- (Met nadruk) Iedereen in de straat weet, dat jij met hem te doen hebt! Was jij vannacht bij hem?
- RUTH- (In het nauw, kwaad) Bemoei je met je eigen zaken!
- NICOLE- (Kwaad) Dat zijn mijn zaken!
- RUTH- (Kwaad) Wil jij mij nu ook nog aan de deur hebben? Papa is er al vandoor!
- NICOLE- (Kwaad) Is dat mijn schuld?
- RUTH- (Kwaad) Enkel en alleen de jouwe!
- (Woedend geeft Nicole Ruth een klap in het gezicht.)
- REGINE- (Erg geschrokken) Nicole! Zie wat je doet!
- RUTH- (Woedend, tot Nicole) Dat heb jij niet voor niks gedaan!
- (Meteen rent Ruth de winkel uit de straat op.)
- NICOLE- (Kwaad) Blijf hier! Blijf hier, zeg ik je!
- (Nicole rent Ruth achterna. Meteen komt Gaston uit de living.)
- GASTON- (Voorzichtig) Dat klonk nogal!
- REGINE- Heb jij daar staan luisteren?

GASTON- Ik kon mijn oren moeilijk dichtstoppen.

REGINE- (Erg ongelukkig) Wat is dat toch tegenwoordig? Willen de mensen mekaar niet meer verstaan?

GASTON- Zo is het precies... (Aarzelend) Heb jij dat gehoord van die juwelen?

REGINE- ... Ja.

GASTON- (Voorzichtig) Jouw zilveren ketting is ook weg.

REGINE- (Verontwaardigd) Wat wil jij daarmee zeggen?

GASTON- Niks... (Aarzelend) Ruth en die... Glenn waren toen ook hier geweest.

REGINE- (Erg opgewonden) Die dag waren er hier zigeuners gepasseerd, zeg ik je!

(Nog steeds erg opgewonden komt Nicole naar binnen. Even heerst er een gespannen stilte.)

NICOLE- ... Zij is ervandoor!

REGINE- (Goed bedoeld) Dat was niet erg slim van je.

NICOLE- (Kwaad in tranen uitbarstend) Ben ik het weer geweest?

REGINE- (Goed bedoeld) Slaan,... dat doen ze toch niet meer de dag van vandaag.

NICOLE- (Wenend) Had ik het al maar veel eerder gedaan!

GASTON- (Wijst plots naar de straat) Daar!

NICOLE- Wat?

GASTON- Die met zijn BMW reed hier weer voorbij!

NICOLE- (Woedend) Maar godverdomme!

(Nicole rent de winkel uit.)

VIJFDE TAFEREEL

(Régine en Gaston zitten wat te praten in de zithoek.)

GASTON- Vind jij ook niet, dat het vandaag zo rustig is op straat?

REGINE- (Dromerig) Misschien wel stilte voor de storm.

GASTON- Wat wil jij daarmee zeggen?

REGINE- Ik verwacht alle momenten de nieuwe uitspraak van de Arbeidsrechtbank.

GASTON- En? Is er hoop, dat er iets verandert?

REGINE- (Overtuigd) Natuurlijk! Met die schone brief van onze Ruth! Dat heb ik je toch verteld?

GASTON- Niet dat ik mij herinner.

REGINE- Heb ik je die nooit laten lezen?

(Meteen is Régine al naar de kast. Zij haalt een brief uit de la.)

REGINE- Hier zie, lees die maar eens.

(Gaston vouwt de brief open en bezielt hem even.)

GASTON- (Wat geamuseerd) Ik heb mijn bril niet bij. En "met" bril is mijn lezen ook niet meer zo fameus. Maar onthouden kan ik nog lijk de beste, hè Regine! Neem nu die Latijnse namen van bloemen en planten: lavatera, delphinium, rudbeckia, balsamina, tagetes, pelargonium...

REGINE- Jij klapt bijkans lijk een pastoor, die zijn mis aan het lezen is.

(Régine heeft haar leesbril opgezet. Zij leest Gaston de brief voor.)

REGINE- Hier zie! Het begin sla ik over, dat is niet zo belangrijk... Hier! (Zij leest ietwat schools.)
 "Naar het schrijven van de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen, heb ik arglist en bedrog gepleegd."
 (Commentarieert) Onze Ruth schrijft dit in mijn plaats.
 (Leest) "Dit is zeker nooit mijn bedoeling geweest. Steeds heb ik gehandeld te goeder trouw."
 (Commentarieert) Da's schoon gezegd, hè!
 (Leest) "Met mijn bescheiden inkomen..."

GASTON- (Onderbreekt geamuseerd) Is dit zonder je zwart geld?

- REGINE- (Blijkbaar lastig) Gaston, onderbreek mij niet!
 (Leest) "Met mijn bescheiden inkomen is het mij onmogelijk, een boekhouder te raadplegen. Zodoende kan ik onmogelijk in de loop van het jaar mijn inkomsten controleren."
- GASTON- (Onderbreekt geamuseerd) Of het ministerie zou ieder commerciant een computer moeten bezorgen.
- REGINE- (Protesterend) Kan jij daarmee werken?
- GASTON- (Geamuseerd) En een man om ermee te werken. Of nog liever een jong secretareske met een heel kort rokske.
- REGINE- (Leest ongestoord verder)
 " Uit de berekeningen van de belastingen blijkt, dat ik de laatste jaren gemiddeld een inkomen had van 10 163 euro per jaar, of 847 euro bruto per maand.
- GASTON- Hiermee is toch rond te komen.
- REGINE- (Lastig) Jij laat mij niet eens uitspreken!
 (Leest) "Netto is dit 508 euro per maand!"
 (Commentarieert) Da's met al die belastingen en taksen van de laatste tijd!
 (Leest) "De Arbeidsrechtbank vraagt mij nu, maandelijks 219 euro terug te storten. Bovendien wil zij mij voortaan maandelijks 165 euro afhouden van mijn pensioen."
- GASTON- (Onderbreekt) Amaai, Régine! Jij houdt geen cent over! (Geamuseerd) Jij zal dan toch nog bij mij moeten intrekken!
- REGINE- (Leest) "Dus blijft er mij maandelijks nog 463 euro bruto over"
- GASTON- (Ietwat ironisch) Ik vrees, dat wij d'r samen niet eens gaan komen!
- REGINE- Het voornaamste moet nog komen!
 (Leest) "Als alleenstaande moet ik praktisch evenveel betalen als grote- en normale gezinnen aan elektriciteit, waterleiding, gemeentebelastingen, provinciebelastingen, en zo voort! U begrijpt, dat dit onmogelijk kan met een bruto inkomen van 463 euro per maand."
- GASTON- Als ze dat niet begrijpen, zijn het stommeriken, grote stommeriken!
- REGINE- En nu komt het!
 (Leest) "Op grond hiervan verzoek ik u beleefd, mijn "te goeder trouw" te willen aanvaarden, en de factor "arglist en bedrog" te willen schrappen. Dit zou mijn terugvorderingstermijn terugbrengen van vijf jaar naar zes maanden."

- GASTON- Hoeveel verschil maakt dat uit in geld?
- REGINE- 3 000 euro in plaats van 30 000 euro!
- GASTON- (Geamuseerd) Daarvoor kan jij Ruth al eens een briefke laten schrijven!
- REGINE- (Onder de indruk) Zij heeft dat toch schoon opgesteld, hè. Je hoort echt, dat het een verstandig kind is.
- GASTON- Jij leest nog heel vlot met bril.
- REGINE- Deze brief ken ik zo goed als vanbuiten. Wie weet, hoeveel keren ik hem al heb gelezen.
- GASTON- Van Ruth gesproken? Hoe is het op dit moment met haar?
- REGINE- Ik vraag er zo weinig mogelijk naar. Onze Nicole kan er toch geen goed woord over gezegd krijgen.
- GASTON- D'r is iets, wat ik niet goed versta. Die Glenn is buitengezet in een garage. Hij werkt niet meer. En toch kan hij iedere dag met zo'n chique BMW rijden!
- REGINE- Naar het schijnt was het een heel goeie werkman, maar hij verscheen veel te onregelmatig op zijn werk.
- GASTON- Als je ziet, hoe hij hier de hele dag rondhangt! Veel kan die niet op zijn werk zijn geweest.
- REGINE- (Wat dromerig) Werken kan hij nog altijd leren.
- GASTON- (Begrijpt het) Maar goeie manieren heb je, of je hebt ze niet. En die nog leren, da's veel moeilijker!
- REGINE- (Bezorgd) Hij commandeert onze Ruth van als hij hier binnenkomt, tot hij hier buitengaats. Zo iets kan niet blijven duren.
- GASTON- Als ze nog vrijen, maakt dit weinig verschil uit. Dan horen ze dit niet. Maar een keer getrouwd...!
- REGINE- (Dromerig) Hier komt onze Ruth ten minste nog. Maar bij onze Nicole is zij sinds die oorveeg niet meer over de vloer geweest.
- GASTON- Waar zit zij dan op dit moment?
- REGINE- Dat weet ik niet. Ik heb er maar één keer naar gevraagd.
- GASTON- (Begrijpt de situatie) Om niet nog meer ruzie in huis te halen, hou jij je zoveel mogelijk in. Maar eigenlijk zou jij ze niet weten wat doen.
- REGINE- Ruth is niet zo contraar. Ik mag haar vragen wat ik wil, voor mij doet zij alles. En voor de winkel hier is er geen betere.

(De winkelbel rinkelt. Een wat voorname dame komt naar binnen. Régine laat zien, dat zij haar wereld kent.)

KLANT 5- Goedendag, samen.

REGINE- Goeiendag, madam Clerckx.

KLANT 5- Een fles whisky,... Johnny Walker.

(Régine opent de provisiekamer met haar sleutel. Even verdwijnt zij er.)

GASTON- (Probeert grappig te zijn) Jij gaat die fles toch niet alleen leegdrinken, madam?

KLANT 5- (Vriendelijk) Ik en whisky?

GASTON- (Geamuseerd) 't Schijnt, dat je daar plezant van wordt.

(Régine komt terug met een fles, zorgvuldig sluit zij de deur achter zich.)

REGINE- 't Is toch voor je man?

KLANT 5- Inderdaad.

REGINE- Ik heb eens een ander merk ingedaan.

KLANT 5- (Blijkbaar ontgoocheld) Is er geen Johnny Walker?

(Régine zet de fles whisky op de toonbank.)

REGINE- (Vol overtuiging) Jij moet deze eens meenemen. Jij gaat zien, dat hij d'r heel content van gaat zijn.

KLANT 5- Hij drinkt geen andere dan Johnny Walker!

REGINE- Deze is "Chevy Chase". Hij heeft dezelfde graden, maar de smaak is nog iets fijner.

KLANT 5- Ik denk niet, dat mijn man deze gaat drinken.

REGINE- Jij zegt hem, dat Régine je die heeft aangeraden. Ik weet wat kwaliteit is, ik heb al vijftig jaar winkel.

GASTON- (Geamuseerd) Régine drinkt de hele dag niks anders dan whisky.

REGINE- Ik hoor hier genoeg van mijn klanten.

KLANT 5- (Niet helemaal overtuigd) Ik zal hem dan maar eens meenemen.

REGINE- Jij mag op je twee oren slapen, madam. Jij gaat van je man helemaal geen reclamaties krijgen. Integendeel! De

twee verschillen noch in kwaliteit, noch in prijs.

(Zij heeft de fles wat ingepakt.)

REGINE- Niemand hoeft te zien, waarmee jij over de straat gaat.

(De klant betaalt.)

REGINE- (Vol zelfvertrouwen) Weet mij de volgende keer eens te zeggen, wat je man d'rvan vond.

KLANT 5- Dat zal ik doen.

REGINE- Niet ongerust zijn, madam Clerckx. En nog een goeien-dag!

KLANT-5- Nogmaals een goedendag, allebei.

(Régine haast zich, om de deur voor de vertrekkende dame open te houden. De klant vertrekt.)

GASTON- Is deze echt beter dan die andere?

REGINE- Als je geen Johnny Walker meer in huis hebt, is deze de beste die er bestaat.

GASTON- (Geamuseerd) Zo gaat dat bij jou?

REGINE- (Vol overtuiging) Hoofdzaak is niet "wat" de klant drinkt, maar wat hij "denkt" dat hij drinkt.

GASTON- Haar man is bankdirecteur. Die zou wel eens mensen kunnen ontvangen, die iets kennen van whisky.

REGINE- Wie of wat ze zijn, is voor mij allemaal hetzelfde. De ene mens is niets beter dan de andere.

GASTON- (Geamuseerd) Ik denk niet, dat jij ooit in de hemel komt, Régine.

REGINE- Wat zou ik daar kunnen gaan doen?

GASTON- (Geamuseerd) Naar het schijnt, drinken ze daar de hele tijd trappist van 't vat. Jou zouden ze daar wel eens aan de tap kunnen zetten. Wat ga jij dan vertellen, als het vat af is. Dat de cristal van Alken juist hetzelfde smaakt als de trappist, zelfs nog iets fijner?

(De winkelbel rinkelt. Mevrouw Coremans komt naar binnen.)

REGINE- (Benieuwd) Madam Coremans?

COREMANS- (Vriendelijk) Samen wat gezellig aan het babbelen?

REGINE- Lijk jij ziet. Jij komt met nieuws van het proces?

- COREMANS- Er is goed nieuws deze keer!
- REGINE- (Blij) Serieus?
- GASTON- (Geamuseerd) Régine, haal de fles al maar boven! Die ... Chevy Chase is voor mij evengoed als Johnny Walker!
- COREMANS- De factor "arglist en bedrog" is door de Rijkskas voor de Pensioenen nooit echt bewezen. Daarom heeft de Arbeidsrechtbank nu het tegendeel aangenomen.
- REGINE- (Erg benieuwd) Die van de Pensioenen krijgen ongelijk?
- COREMANS- In zekere zin.
- REGINE- (Blij opgewonden) Da's met die schone brief van onze Ruth!
- COREMANS- Vermits er dus van jouw kant geen opzet in het spel was, wordt de terugbetaling gebracht van vijf jaar op zes maanden.
- GASTON- (Geamuseerd) Van het ene moment in het andere 27 000 euro rijker!
- REGINE- (Verbetert) 27 000 euro minder arm! Ik moet nog altijd 3 000 euro ten onrechte betalen!
- GASTON- (Plagerig) Wat kan dat nu maken, voor iemand met jouw kapitaal?
- REGINE- (Enthousiast) Dat moet ik aan onze Ruth laten weten!
- COREMANS- Een van de volgende dagen ga jij het nieuwe vonnis hier in je brievenbus vinden.
- REGINE- (Met wat leedvermaak) Deriemaaker krijgt toch ook zo'n brief?
- COREMANS- (Wat aarzelend) Er rijst nu weer een nieuw probleem. Naar ik van haar advocaten heb vernomen, gaat de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen tegen het nieuwe vonnis in beroep.
- REGINE- (Geschrokken) Dit was toch het laatste proces, hadden ze mij gezegd!
- COREMANS- Voor onze provinciale Arbeidsrechtbank, dat klopt! Maar voor het hoger beroep verhuist het proces naar Antwerpen.
- REGINE- (Schrikt) Antwerpen?
- COREMANS- Beroepshoven zijn er maar een paar in ons land.
- REGINE- (Erg ongerust) Ik moet daar zelf toch niet naartoe gaan?

COREMANS- (Aarzelend) Daarop ga ik niet antwoorden. Ook vandaag had de rechter jou graag enkele vragen gesteld. Hij was er niet over te spreken, dat jij er niet was.

REGINE- (Ietwat opgewonden) De laatste twee keren dat ik naar de Arbeidsrechtbank ben geweest, was dat iedere keer voor niks. Na uren zitten wachten kreeg ik er te horen, dat mijn zaak was verschoven naar later. Ik dacht, dat dit deze keer weer het geval ging zijn. Zij hebben goed zitting houden, maar ik moet er iedere keer mijn winkel bijkans een hele dag voor sluiten!

GASTON- En iedere keer je advocaat betalen!

REGINE- Ah ja! Want die was er ook iedere keer, om mij te komen vertellen, dat ik voor niks was gekomen!

COREMANS- Processen lopen al eens uit!

GASTON- Omdat er dan meer mee te verdienen valt!

COREMANS- (Voorzichtig) In jouw plaats zou ik zorgen, dat ik in Antwerpen aanwezig was... samen met mijn advocaat.

REGINE- (Opgewonden) Dan moet ik die nog maar eens betalen?

COREMANS- (Ernstig) Anders zou het je opnieuw 30 000 euro kunnen kosten!

GASTON- Trekken die van de Pensioenen van de ene rechtbank naar de andere, tot ze nog eens ergens gelijk krijgen?

COREMANS- Het Beroepshof is hun allerlaatste kans.

REGINE- Als mijn zaak weer niet aaneenaan wordt uitgesteld!

COREMANS- Als je met het gerecht te maken hebt, zit die mogelijkheid er altijd in. Het OCMW zal nog eens contact opnemen met je advocaat.

REGINE- (Koppig) Daar moet ik toch eerst nog eens over slapen!

COREMANS- Veel bedenktijd heb je niet.

REGINE- Ik wil eerst nog eens aan onze Ruth vragen, of die nog eens een schone brief wil schrijven.

GASTON- (Enthousiast) Zo'n reisje naar Antwerpen is anders niet mis, Régine. Ik kan met je meegaan. 't Is jaren geleden, dat ik de dierentuin nog eens heb gezien... en de Boerentoren.

REGINE- (Koppig) Ik wil eerst onze Ruth zien!

(De winkelbel rinkelt. Nicole komt naar binnen. Zij is opgewonden, maar probeert dit nog wat te verbergen.)

REGINE- (Tot Coremans) Mijn jongste dochter.

COREMANS- Ik zag haar hier al eens eerder.

(Mevrouw Coremans drukt Nicole de hand.)

COREMANS- Marleen Coremans, maatschappelijke assistente van het OCMW.

REGINE- Gaston, ik heb nu volop bezoek. Jij komt beter op een andere keer eens terug.

GASTON- (Voelt zich wel buitengezet) Ik versta het, Régine. Ik heb thuis toch nog een en ander te doen, in een hof is er altijd werk.

REGINE- Tot een van deze dagen.

GASTON- Morgen ben ik er. (Ietwat enthousiast) Ik breng je dan wat legumen mee.

REGINE- Doe dat!

(Wat onwennig verlaat Gaston de winkel. Even bezien de anderen mekaar wat onwennig.)

REGINE- (Tot Nicole) Jij kan al naar de living gaan. Madam Coremans en ik zijn bijkans klaar.

NICOLE- (Zenuwachtig) Veel tijd heb ik niet!

REGINE- (Ongerust) D'r is toch niks met onze Ruth?

(Nicole is opgewonden, maar zij antwoord niet.)

REGINE- (Benieuwd) Voor madam Coremans moet jij je niet inhouden. Zij is d'r, om mensen te helpen.

COREMANS- (Vriendelijk) Wij proberen.

NICOLE- (Wat ironisch) Maatschappelijke assistente?

COREMANS- Inderdaad.

NICOLE- (Veelbetekenend) Ik kom juist van een psychologe!

COREMANS- (Voorzichtig) En dat is je blijkbaar niet erg meegewallen?

REGINE- (Goed bedoeld) Onze Nicole heeft wat problemen met haar dochter.

COREMANS- (Geïnteresseerd) Ruth?

(Nicole bezielt mevrouw Coremans ietwat verrast.)

COREMANS- Ik heb haar hier al eens ontmoet.

- NICOLE- (Benieuwd) Is zij nog hier geweest?
- REGINE- Vorige week.
- NICOLE- En jij hebt haar niet duidelijk gemaakt, waar haar plaats is?
- REGINE- Wees blij, dat ze hier nog komt! Is zij nog bij je man geweest?
- NICOLE- Ja, om mij het hart uit te halen!
- REGINE- Ruth is niet zo contraar.
- NICOLE- (Erg opgewonden) O neen, zij is alleen maar aan de drugs!
- REGINE- (Kan het niet geloven) Dat kan niet!
- COREMANS- Ben jij daar wel heel zeker van?
- NICOLE- Uiteraard gaat zijzelf dit nooit toegeven. Maar van die schone vriend van haar weet ik het zeker!
- REGINE- (Ongelovig) Glenn?
- NICOLE- (Opgewonden) Op zijn werk is hij buitengezet wegens diefstal van auto's! De opbrengst daarvan moest dienen voor drugs!
- REGINE- (Wil het niet geloven) Jij mag nooit iets vertellen, waar je niet helemaal zeker van bent!
- NICOLE- Ik heb zijn vorige bazen gesproken. Waarom zouden die mij beliegen? Ten andere, sinds hij met onze Ruth loopt, is er bij mij geregeld een en ander gestolen, én bij mijn ex-man, én bij mijn geburen! (Erg ironisch) Allemaal toeval zeker?
- REGINE- Dat kan toch!
- NICOLE- (Kwaad) Ga weg!... (Opgewonden) Gaston verklapte, dat er hier de laatste tijd ook een aantal dure spullen zijn verdwenen. Maar jij wil dat natuurlijk niet toegeven!
- REGINE- (Erg opgewonden) Ik weet, wie dat heeft gedaan!
- NICOLE- (Erg opgewonden) Ik ook!
- COREMANS- Als jij zeker bent, kan jij toch aangifte doen bij de politie.
- NICOLE- (Ironisch) Dat heb ik allang gedaan!
- REGINE- (Erg benieuwd) En?
- NICOLE- (Nogal sarcastisch) Die hebben er geen bezwaar tegen,

dat een minderjarige zonder de toestemming van de ouders het huis verlaat, om te gaan samenhouden met een getrouwde dief en drugsdealer!

COREMANS- (Ongelovig) Hebben zij dat gezegd?

NICOLE- Zolang ik niet kan bewijzen dat "zij" steelt of drugs gebruikt, grijpen zij niet in. (Sarcastisch) Minderjarigen mogen tegenwoordig weglopen van huis. Maar als zij intussen wat uithalen, zijn wel de ouders verantwoordelijk! Snap jij daar nog iets van?

COREMANS- Ga dan eens met Ruth naar een dokter.

NICOLE- (Ironisch) De politie heeft mij een psychologe aan de hand gedaan. Die wou "mij" onderzoeken! Ik heb haar hartelijk bedankt! Dan wou zij eens met Ruth gaan praten. Niet om haar terug naar huis te halen, maar om onze "relatiestoornissen" eens te "bestuderen"! Over een medisch onderzoek naar sporen van drugs, mocht ik met geen woord reppen! Dat kon het vertrouwen ondermijnen tussen moeder en dochter! Alsof er op dat gebied nog iets valt te ondermijnen!

COREMANS- (Goed bedoeld) Ergens kan ik daar inkomen.

NICOLE- (Erg opgewonden) O ja? Moet ik dan blijven wachten, tot mijn eigen dochter helemaal is vergiftigd? Is het dat, wat jullie willen? Is dat de nieuwe aanpak van de overheid?

COREMANS- Ik wil je helpen. Kan jij mij het adres bezorgen van je dochter?

NICOLE- (Opgewonden) Denk jij misschien, dat ik dat zelf krijg? Minderjarigen hebben tegenwoordig ook al recht op privacy!

COREMANS- En het adres van je psychologe?

NICOLE- (Erg ironisch) Wat kan jij daar gaan doen? Die weet alleen wat "ik" mankeer!

COREMANS- Ik vraag het je voor je bestwil.

REGINE- (Aandringend) Madam Coremans wil je helpen!

NICOLE- Als je echt wat aan de hand hebt, laat iedereen je stikken!

REGINE- (Opgewonden) Dat is niet waar!

NICOLE- (Erg opgewonden) Weet jij het weer beter? Als zij die kerel vastzetten, is onze Ruth geholpen! Dan heeft zij geen geld meer voor die vuiligheid!

COREMANS- (Goed bedoeld) Dat gaat allemaal zomaar niet. Mag ik eens met je dochter praten?

- NICOLE- (Lastig) Dat haalt niks uit!
- COREMANS- Je weet nooit!
- REGINE- (Onbedacht) Mij heeft madam toch ook geholpen.
- NICOLE- (Sarcastisch) Was jij ook aan de drugs?
- COREMANS- (Onbedacht) De zaak van mama haar pensioen is bijna terug in orde.
- NICOLE- (Plots achterdochtig) Haar pensioen? Is daar wat mee?
- REGINE- (Vlug) Da's al opgelost!
- COREMANS- Wist jouw dochter daar niet van?
- NICOLE- (Kwaad) Heb jij weer wat aan de hand, en hou jij mij er weer buiten?
- REGINE- (Lastig) Ik weet, wat jij mij dan antwoordt! Dat ik moet ophouden met mijn winkel, en juist dat wil ik niet!
- NICOLE- (Opgewonden) Hebben ze je met iets gepakt?
- COREMANS- (Eerlijk) Je moeder verdiende iets te veel bij. Zij moest haar pensioen teruggeven. Maar die zaak is weer zo goed als in orde.
- REGINE- Ruth heeft mij geholpen!
- NICOLE- (Schamper) Die zal je wel helpen! (Kwaad) Naar de dieperik! Ken jij hun systeem van werken? Hier wordt toch ook geregeld gestolen!
- REGINE- (Erg opgewonden) Niet door Ruth!
- NICOLE- (Opgewonden) Zij houdt jou hier aan de praat! En intussen breekt hij binnen langs achteren!
- REGINE- (Koppig en opgewonden) Bij mij hebben zij nooit iets weggehaald!
- NICOLE- (Opgewonden) Hou al je deuren en ramen dag en nacht gesloten! Ik verwittig je!
- REGINE- (Opgewonden) Kom jij naar hier, om mij bang te maken?
- NICOLE- (Opgewonden) Om je te verwittigen!... (Ietwat ingehouden) En om je te zeggen, dat ik de eerste weken nergens meer bereikbaar ben. Ik zit er helemaal door, ik moet dringend met vakantie!
- REGINE- (Geschrokken) Nu toch niet!
- NICOLE- (Opgewonden) En de reden?

- REGINE- (Opgewonden) Toch niet terwijl Ruth...
- NICOLE- (Erg opgewonden) In geen maanden heeft zij zich thuis nog laten zien! (Wenend) Ik kan dit niet meer aan!
- COREMANS- (Neemt de nodige tijd) Ik mag dus eens met je dochter praten?
- NICOLE- (Verslagen) Dat laat ik aan jou over. Ik verwacht er niets meer van.
- COREMANS- (Tot Régine) En voor jou mag ik weer contact opnemen met je advocaat?
- NICOLE- (Achterdochtig) Haar advocaat?
- REGINE- (Opgewonden tot Coremans) Zorg eerst maar voor onze Ruth!
- COREMANS- (Aandringend) Ook voor jou dringt de tijd, mevrouw Maenhout. Mag ik contact opnemen?
- REGINE- (Wat lastig en opgewonden) Och, laat mij met rust!

ZESDE TAFEREEL

(Zenuwachtig staat Régine sloffen sigaretten en pakjes rookgerei te tellen. Zij is bezig aan een soort inventaris. Even vergist zij zich, zij onderdrukt een vloek. Deriemaeker komt binnen.)

DERIEMAEEKER- (Duidelijk in zijn nopjes) Mevrouw Maenhout! Volop aan het werk?

REGINE- (Bitter) Jij ook, zie ik.

DERIEMAEEKER- (Geamuseerd) Inderdaad! Het is nodig!

(Met een hautaine, wat minachtende blik kijkt hij het winkeltje rond.)

DERIEMAEEKER- Kunnen wij ergens... rustig...?

REGINE- (Bitter) Mijn toog is breed genoeg voor jouw paperrassen! En als ik het op mijn leeftijd nog rechtstaande kan volhouden, mag dit voor jou ook geen probleem zijn!

(Deriemaeker is duidelijk wat geraakt. Met de nodige gestes maakt hij zijn diplomatas open. Hij haalt er enkele documenten uit.)

DERIEMAEEKER- (Zelfgenoegzaam) Jij hebt het definitieve arrest van het Arbeidshof van Antwerpen ontvangen?

REGINE- (Bitter) Dat heb ik.

DERIEMAEEKER- (Leest vergenoegd) "Alhoewel hiertoe behoorlijk bij gerechtsbrief uitgenodigd, is mevrouw Régine Maenhout ter zitting niet verschenen!"

REGINE- (Bitter) Ik had belangrijkere zaken aan mijn hoofd!

DERIEMAEEKER- (Leest berispelend) "Zij heeft zelfs nagelaten, zich door haar advocaat te laten vertegenwoordigen!"

REGINE- (Bitter) Mijn geld is op!

DERIEMAEEKER- (Leest heel gewichtig)
" Gezien de door haar aangegane verbintenis bij de aanvang van het rustpensioen.
Gezien het feit dat zij deze verbintenis nooit is nagekomen, maar haar bedrijfswinsten "stelselmatig" heeft verhoogd."

REGINE- (Bijna toonloos) Zonder het ooit te beseffen!

DERIEMAEEKER- (Leest gewichtig) "Hieruit blijkt duidelijk, dat mevrouw Régine Maenhout nooit van plan is geweest de

door haar onderschreven verbintenis na te leven. Aldus eigende zij zich "op een bedrieglijke wijze" een rustpensioen toe!"

REGINE- (Vol overtuiging) Ik bedriegen? Als er hier bedriegers aan het werk waren, stonden die aan de andere kant.

DERIEMAEKER- (Erg geprikkeld) Aan welke andere kant?

REGINE- (Wat agressief) Denk daarover maar eens goed na!

DERIEMAEKER- (Leest zelfgenoegzaam) "Op die gronden veroordeelt het Arbeidshof te Antwerpen mevrouw Régine Maenhout tot de volledige terugbetaling van de overlevingspensioenen van de jaren,,, en! Het legt alle kosten van het geding ten laste van mevrouw Régine Maenhout!"

REGINE- (Erg bitter) Daarin heb jij plezier, hè?

DERIEMAEKER- (Zelfgenoegzaam) Iedereen krijgt graag gelijk, zeker bij het definitieve arrest.

REGINE- (Vol overtuiging) Jullie "krijgen" gelijk, maar ik "heb" gelijk! (Erg opgewonden) Allemaal hebben jullie een oud mens als ik op een schandelijke manier behandeld!

DERIEMAEKER- (Hautein) Wil jij deze formulieren even tekenen?

REGINE- Dat hangt ervanaf, wat erop staat.

DERIEMAEKER- (Leest vergenoegd) "Maandelijks wordt je 165 euro afgehouden van je pensioen. Bovendien moet jij - ook maandelijks - een som van 219 euro terugstorten aan de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen. Deze procedure loopt tot de volledige schuld, verhoogd met de intresten, is terugbetaald."

REGINE- (Bitter) Dat kan ik niet.

DERIEMAEKER- (Gewichtig) Jij weigert dus, het arrest van het Beroepshof na te leven?

REGINE- (Opgewonden) Ik ben niet eens in staat, al die onkosten van de processen te betalen!

DERIEMAEKER- (Vastbesloten) Dan proberen wij via een andere weg aan ons geld te geraken!

REGINE- (Koppig) Ik heb er geen meer!

DERIEMAEKER- (Vergenoegd rondkijkend) Maar jij hebt nog altijd dit huis!

REGINE- (Erg verontwaardigd) Gewoon een dak boven mijn kop!

DERIEMAEEKER- (Wat sarcastisch) Als jij niet akkoord wil gaan met onze procedure, zal dit huis in beslag worden genomen en openbaar verkocht!

REGINE- (Kwaad) Dat recht hebben jullie niet!

DERIEMAEEKER- (Wat sarcastisch) Ben jij beter op de hoogte van de wetten dan wij? Ga jij weer een nieuw proces aanspannen?... Tot er je helemaal niets meer overblijft?

REGINE- (Erg schamper) Dat zouden jullie willen!

DERIEMAEEKER- (Resoluut) Mevrouw Maenhout, ik sta hier mijn kostbare tijd te verliezen! Teken jij, ja of neen?

REGINE- (Vastbesloten) Voor geen geld!

DERIEMAEEKER- (Rustig) Mij om het even. (Ietwat agressiever) Dan wordt je boeltje hier in de kortste keren verkocht!

REGINE- (Vol overtuiging) Dat zullen wij nog zien!

DERIEMAEEKER- (Wat ironisch) Dat zullen wij inderdaad nog zien!
(Vals) Goedendag, mevrouw Maenhout. Het was mij zeer aangenaam.

REGINE- (Kokend van woede) Ik wou, dat jij onder een tram liep!

(Zonder zich nog om te keren, verlaat Deriemaeker de winkel even hautain als hij is gekomen. Wenend zakt Régine op een stoel. Na enkele ogenblikken rinkelt de winkelbel. Klant 2 komt naar binnen. Hij is wat onzeker, en merkt meteen dat er met Régine wat aan de hand is.)

KLANT 2- (Onzeker) Goeiendag, Régine.

REGINE- (Tracht zich te herstellen) Dag, Frans.

KLANT 2- (Bezorgd) Toch niks aan de hand?

REGINE- Iets in mijn oog gevlogen. 't Is niet erg.

KLANT 2- Zal ik eens kijken?

REGINE- (Vlug) Neen, neen. 't Is er zo goed als uit. Alleen nog wat nat in mijn oog.

KLANT 2- (Erg onwennig) Ik hoop, dat je 't mij niet kwalijk neemt, Régine. Ik kom zomaar eens binnen... zonder iets te kopen. Ik kom maar wat babbelen. In de week ben ik naar de dokter geweest. Die heeft mij het roken verboden.

REGINE- (Bezorgd) Toch niks serieus aan de hand?

KLANT 2- Ik denk het niet. Maar wat wil je? Eens de vijftig ge-

passeerd, vraag je je iedere morgen af: "Wat zal 't vandaag weer zijn? Waar ga ik vandaag weer iets voelen?" Jij hebt er toch niks op tegen, dat ik als goeie klant alleen nog wat kom babbelen?

REGINE- (Met spijt) Vandaag kan het niet, Frans.

KLANT 2- (Probeert zijn gedrag te rechtvaardigen) Ik ben hier al mijn leven gekomen.

REGINE- (Eerlijk) Daarvoor ben ik je heel dankbaar. Maar vandaag kan het echt niet.

KLANT 2- (Verduidelijkt) 't Zijn mijn longen, zegt de dokter. Vroeger kon ik nog wat kloteren in mijn werkhuis. Maar dat is nu ook gedaan. En van wandelen word ik direct moe. Dan blijft er niet veel meer over, dan rustig wat babbelen. En ik dacht, Régine zit daar ook de godganse dag alleen.

REGINE- (Met spijt) Vandaag kan het onmogelijk. Kom in de week nog maar eens langs.

KLANT 2- (Ontgoocheld) Ik begrijp het.

REGINE- Kom jij?

KLANT 2- ... Ik zal zien.

REGINE- (Wat opgewonden) Dan heb jij d'r niks van begrepen! Ik sta d'rop, dat jij komt! Jij denkt toch niet, dat ik je nu aan de kant schuif, omdat er voor mij niks meer aan je te verdienen valt? Ik ben blij, dat ik al mijn leven zo'n goeie klanten heb gehad, die niet willen wegblijven. Ik verwacht je morgen!

KLANT 2- (Aarzelend) Ik zal zien.

REGINE- (Sterk) Jij "moet" komen!

KLANT 2- ... Tot morgen dan.

REGINE- (Gemeend) Tot morgen, Frans. En niet vergeten te komen!

(De klant verlaat de winkel. Régine gaat verder doen aan haar inventaris. Zij telt.)

REGINE- (Bitter) Er zijn fardes sigaretten weg... en flessen likeur.

(Even staart Régine nadenkend voor zich uit. Dan rinkelt de winkelbel. Mevrouw Coremans komt naar binnen.)

COREMANS- Ik kom toch niet ongelegen?

REGINE- Kom d'rin. Jou zie ik liever komen dan die van daar-juist.

COREMANS- De man, die hier net buitenkwam?

REGINE- Neen, neen, dat was Frans. Maar juist daarvoor is Deriemaeker hier geweest.

COREMANS- (Ongerust) Wat kwam die doen?

REGINE- Zeggen, dat ze van plan zijn, hier alles te verkopen.

COREMANS- (Probeert Régine gerust te stellen) Zo'n vaart zal het wel niet lopen.

REGINE- Dat heb ik hem ook gezegd. Iedereen heeft recht op een dak boven zijn kop! Een taske koffie?

COREMANS- Neen, dank je. Ik heb er net een gehad op de dienst.

REGINE- Hij is anders zo gereed.

COREMANS- Echt niet.

REGINE- (Wat ontgoocheld) Alleen drinken, doe ik ook niet gaarne.

COREMANS- (Voorzichtig) Régine, vanmorgen hebben wij het op de dienst langdurig gehad over jou. Het moet inderdaad niet prettig zijn, als je alleen moet koffiedrinken.

REGINE- Je moet het zelf aan de hand hebben, om het te kunnen begrijpen.

COREMANS- Hoelang heb jij al winkel?

REGINE- (Ietwat hersteld) Wanneer ik ben begonnen, kan ik je niet juist zeggen. Ik had dat indertijd moeten opschrijven. Maar dat moet zowat vijftig jaar geleden zijn.

COREMANS- En jij hebt dit altijd even graag gedaan?

REGINE- (Zonder nadenken) Altijd, madam Coremans!

COREMANS- (Voorzichtig) Jij krijgt anders al wat jaren.

REGINE- Een ouwe is geen jonge meer, zeggen wij hier. Maar tegenwoordig doe ik het wat rustiger aan, d'r is niks meer wat nog "moet".

COREMANS- (Aarzelend) Heb jij er nooit aan gedacht, met je winkel te stoppen?

REGINE- (Resoluut) Nooit, madam Coremans! En dat zal ook nooit in mij opkomen!

COREMANS- Er is niet alleen de winkel. Er zijn ook de paperassen, die maandelijks moeten worden ingevuld.

REGINE- Als je dat gewoon bent lijk ik, valt dat wel mee.

COREMANS- (Voorzichtig) Met je winkel heb jij je anders in de problemen gewerkt.

REGINE- (Ietwat heftig) Ik niet! Dat hebben anderen gedaan!

COREMANS- Helemaal akkoord. Voor iemand als jij zou de overheid heel wat schappelijker mogen zijn. Maar als jij geen winkel meer had, was niemand je nog komen lastigvallen.

REGINE- (Valt in) En had ik hier dag na dag van de morgen tot de avond alleen gezeten!

COREMANS- Dat was dan je eigen schuld. Wie gezelschap wil, vindt er wel.

REGINE- Om met mij te trouwen, vind ik inderdaad nog kandidaten. Daarvoor hoef ik nog geen annoncekes in de gazet te laten zetten.

COREMANS- Jij moet hier nog dagelijks met geld omgaan. Iedereen weet dat hier liggen. Iemand heeft je la al eens leeg-gemaakt.

REGINE- Die hebben ze daarna gepakt, die komt geen tweede keer meer.

COREMANS- Hij misschien niet. Maar er lopen nog anderen, die geld kunnen gebruiken.

REGINE- (Wordt stilaan achterdochtig) Waar wil jij naartoe?

COREMANS- (Voorzichtig) 't Is maar een voorstel van het OCMW, maar... Zou het niet beter voor je zijn, stilaan met je winkel te stoppen?

REGINE- (Verontwaardigd) Stoppen? Ik?

COREMANS- Dagelijks lees je in de krant van overvallen op bejaarden.

REGINE- (Wat opgewonden) Dat zijn er meestal zonder winkel!

COREMANS- Maar iedere keer gaat het om het geld!

REGINE- Wat zou ik dan volgens jou moeten doen?

COREMANS- Er zijn zoveel mogelijkheden.

REGINE- (Ironisch) Intrekken bij één van mijn dochters? Zij bezien mij nu al niet meer. Wat zou het dan zijn, als zij heel de dag last van mij hadden?

COREMANS- (Voorzichtig) Er zijn toch ook bejaardentehuizen.

REGINE- (Erg verontwaardigd) Watblijft?

COREMANS- Natuurlijk geen van die ze af en toe op de televisie laten zien. Er zijn ook heel moderne.

REGINE- Ga jij daar later ook naartoe?

COREMANS- Daarop kan ik nu al moeilijk een antwoord geven, maar uitgesloten is dit niet.

REGINE- (Resoluut) Wel, ik ga daar niet naartoe! Ik laat mij geen tien jaar te vroeg begraven!

COREMANS- Wie spreekt er hier van begraven?

REGINE- (Opgewonden) Heb jij een andere naam voor een verblijf in een tehuis met allemaal sukkelaars, die er nooit meer uit mogen?

COREMANS- Ik kan je meer dan één bejaardentehuis noemen, dat er uitziet als een kasteel. Met parken, vijvers en terrassen vol prachtige bloemen en planten!

REGINE- Als jij dat zo schoon vindt, madam Coremans, waarom reserveer jij daar dan niet voor later?

COREMANS- (Goed bedoeld) Mevrouw Maenhout, jij zit diep in de schulden. Het OCMW heeft in jouw plaats even een berekening gemaakt. Zelfs met de verkoop van dit huis, ga jij het niet erg breed meer hebben. Twee derde van de opbrengst gaat naar de Rijkskas voor de Rust- en Overlevingspensioenen, het gerecht en de advocaten.

REGINE- (Erg opgewonden) Verkopen doe ik voor geen geld!

COREMANS- Anderen doen het in jouw plaats, of jij daarmee akkoord gaat of niet. Nu jij dat proces hebt verloren, heb jij geen enkel verhaal meer.

REGINE- (Koppig) Waarom zouden zij mij mijn huis afpakken? Ik heb toch nooit iemand iets misdaan?

COREMANS- Dat weten wij allemaal.

REGINE- Wel dan?

COREMANS- Jij bent onvoorzichtig geweest, te braaf zal ik maar zeggen. Wie er met de grove borstel doorgaat, wordt niet gestraft. Een industrieel die een ganse gemeente vergiftigt met illegaal, gevaarlijk afval, wordt vrijgesproken wegens zagezegde procedurefouten. Een bankier die er met het geld van duizenden klanten vandoor gaat, blijft in het buitenland tot zijn zaak is verjaard...

REGINE- (Bitter) Maar wie rustig zijn ouwe dag wil doorbrengen tussen de mensen in plaats van in een lijkenhuis, wordt van alle kanten lastiggevallen en per slot van rekening zwaar gestraft... voor niets!

COREMANS- Het is onrechtvaardig, maar wat doe je eraan?

REGINE- (Plots) En als ik het geld dat ik moet terugbetalen

eens bijeenhaal, en het hen terugbezorg?

COREMANS- Wie gaat jou dat lenen? Je kinderen?

REGINE- (Resoluut) Hen houden wij d'r buiten!

COREMANS- Banken? Op jouw leeftijd moet je daar voor een lening niet veel meer gaan aankloppen. Vrienden? Als die horen dat je geld nodig hebt, kennen ze je niet meer. Het OCMW wil je helpen, maar niet met geld. Dat kunnen wij niet.

REGINE- (Cynisch) Met een bejaardentehuis!

COREMANS- Waarom niet?

REGINE- (Drogreden) En al mijn klanten? Wat gaan die ervan zeggen? Er zijn erbij, die hier al vijftig jaar komen. Moet ik die nu ineens in de steek laten?

COREMANS- Jij kan ze toch langzaam voorbereiden.

REGINE- (Koppig) Dat kan ik niet!

COREMANS- (Gemoedelijk) Denk er eens rustig over na. Volgende week kom ik weer langs met een paar collega's... om je te helpen.

REGINE- (Cynisch) Bij het pakken?

COREMANS- Er zijn er zoveel in jouw geval.

REGINE- (Koppig) Ieder mens is iets speciaals!

COREMANS- Denk er nog eens over na. Ik kom terug.

REGINE- (Koppig) Erover nadenken doe ik, ik zal wel moeten. Maar hier weggaan? Nooit!

COREMANS- (Goed bedoeld) Mevrouw Maenhout, jij kan niet anders!

REGINE- (Koppig) "Nooit," zeg ik je!

COREMANS- Als jij problemen hebt, laat ons dan meteen iets weten.

REGINE- (Bitter) Als je problemen hebt...!

COREMANS- Veel sterkte.

(Mevrouw Coremans verlaat de winkel. Verslagen blijft Régine alleen achter. Haar ogen dwalen door de winkel.

REGINE- (Bijna wanhopig) "Nooit!" "Nooit!," zeg ik je!

(De winkelbel rinkelt. Ruth komt naar binnen.)

RUTH- (Vriendelijk) Dag, oma!

REGINE- (Blij) Daar! Mijn kleinkind! Jij komt als geroepen!

RUTH- Is er wat aan de hand?

REGINE- (Wanhopig) Ach, Ruth kind!

RUTH- Ik was hier net in de buurt. Ik dacht, ik spring eens even binnen.

REGINE- Daar heb jij goed aan gedaan.

RUTH- Wat is er aan de hand?

REGINE- Ik heb mijn proces verloren, kind. Het schijnt, dat ze hier nu alles gaan verkopen.

RUTH- (Verrast) Heel je winkeltje?

REGINE- Mijn hele huis!

RUTH- (Verrast) Hoe kan dat?

REGINE- 't Is dat, wat ik ook niet begrijp. Ze willen mij in een bejaardentehuis stoppen!

RUTH- En ga jij daarmee akkoord?

REGINE- (Koppig) Nooit van mijn leven! (Wat ontroerd) En jij had voor mij nog zo'n schone brief geschreven.

RUTH- (Bezorgd) Is er niets meer aan te doen?

REGINE- Niks.

RUTH- Jij hebt toch nog geld, om ergens anders te gaan wonen?

REGINE- Dat is het niet, kind. Ik heb mijn man verloren, ik heb mijn kinderen hier een na een het huis zien uitgaan. Het heeft mij allemaal erg geraakt. Maar deze winkel met al die klanten die hier iedere dag over de vloer komen! Da's mijn leven, Ruth! Als zij mij dit afpakken, ben ik alles kwijt!

RUTH- Zal ik nog eens een brief voor je schrijven?

REGINE- Dat helpt niet meer, het proces is afgelopen. (Plots) Of jij zou naar de koning of de koningin moeten schrijven! Die helpen vaker gewone mensen!

RUTH- Ik denk niet, dat die zich veel van jouw winkeltje aantrekken, oma. Eer die zich eens laten zien, moeten er ergere dingen gebeuren.

REGINE- Ja, een arme mens is maar weinig van tel. Toen ik op het gerecht het gebroebel van de rechters en de advocaten niet verstond, lachten zij mij nog uit. Daarom ben ik de laatste keer niet meer geweest. Misschien was ik toch maar beter gegaan.

- RUTH- Jij mag jezelf nooit verwijten maken, oma. Jij hebt altijd je best gedaan.
- REGINE- Van dat gedacht ben ik ook, kind. (Bezorgd) Hoe is 't nu met jou?
- RUTH- Goed zeker?
- REGINE- Is mama al terug uit vakantie?
- RUTH- Dat zou ik niet kunnen zeggen.
- REGINE- Jij bent er nog altijd niet geweest?
- RUTH- Niet meer sinds zij mij hier heeft behandeld als een klein kind.
- REGINE- Daarvan heeft zij allang spijt.
- RUTH- Ik hoop het!
- REGINE- (Goed bedoeld) Jij zal ook wel eens ooit een stommititeit doen. Jij wil dan ook, dat het weer helemaal in orde komt. Ga nog eens tot bij je mama, jij doet er mij een heel groot plezier mee.
- RUTH- (Wat koppig) Ik heb de zaak niet verknald.
- REGINE- (Goed bedoeld) Maar jij hebt ook nog niks gedaan, om ze weer in orde te krijgen.
- (In de living valt er iets aan diggelen. Régine en Ruth schrikken.)
- REGINE- (Bang) Wat was dat? Er viel iets kapot!
- RUTH- (Vlug) Waarschijnlijk een kat, die iets omverliep.
- REGINE- (Erg opgewonden) Ik moet eens gaan zien!
- RUTH- (Vlug) Ik doe het wel!
- REGINE- (Opgewonden) Ik ga wel! Let jij op de winkel!
- (Meteen verdwijnt Régine in de living. Ruth wil met haar mee, maar bedenkt zich een seconde. Dan beweegt Ruth zich erg zenuwachtig tussen het uitstalraam en de living, klaar om ieder moment te vluchten. De winkelbel rinkelt, een klant komt naar binnen. Ruth probeert hem zo haast mogelijk de winkel uit te krijgen.)
- KLANT 1- (Vriendelijk) Ga jij mij helpen?
- RUTH- (Uiterst zenuwachtig) Oma is er niet.
- KLANT 1- Lichte belga filter.

(Zenuwachtig zoekt Ruth het gevraagde. In haar haast vindt zij de sigaretten niet.)

KLANT 1- (Wijst) Daar.

(Ruth overhandigt hem de sigaretten.)

KLANT 1- Régine is misschien gaan winkelen?

RUTH- Ja! Ik ben helemaal alleen!

(De klant heeft betaald, Ruth geeft terug. Achter horen wij het geluid van een vallende stoel. Glimlachend bezielt de klant Ruth.)

KLANT- Ik heb de indruk, dat jij je vergist. Een goedendag!

(De klant verlaat de winkel. Meteen rent Ruth naar de living. Voor ze de deur heeft bereikt, verschijnt Glenn. Deze is erg gehaast en opgewonden.)

RUTH- (Bang) Wat is er aan de hand?

GLENN- (Gejaagd) Wij moeten maken, dat wij hier weg zijn!

(Hij probeert Ruth mee te krijgen, maar deze vermoedt iets ernstigs. Zij verzet zich.)

RUTH- (Bang) Waarom?

GLENN- (Gejaagd) Daarom!

RUTH- (Erg opgewonden) Waar is oma?

(Ruth gilt.)

RUTH- (Erg geschrokken) Je hand zit onder het bloed! (Wanhopig) Waar is oma?

GLENN- (Houdt haar met alle geweld tegen) Blijf daar weg, zeg ik je!

RUTH- (Wanhopig) Wat is er gebeurd? Ik moet naar oma!

GLENN- Ineens stond zij voor mij met een broodmes!

RUTH- (Wanhopig) Jij hebt haar toch niet...?

GLENN- (Gejaagd) Ik wou het niet!

RUTH- (Wanhopig vechtend) Laat mij door! Ik moet haar helpen!

GLENN- (Gejaagd) Daarvoor is het te laat!

RUTH- Laat mij door! Oma?

GLENN- (In paniek) Wil jij voor de rest van je leven achter de tralies?

RUTH- (Wanhopig wenend) Oma?

(De winkelbel rinkelt. Als de bliksem duikelen Glenn en Ruth achter de toonbank. Gaston verschijnt met een tuil bloemen. Hij is duidelijk in zijn nopjes.)

GASTON- Voor een keer zit Régine niet in haar hoekje, waar moeten wij dat schrijven? (Roept richting living) Régine? Ik durf wedden, dat zij haar eigen verjaardag is vergeten!

(Enthousiast gaat Gaston richting living.)

GASTON- (Enthousiast) Régine?

(Gaston verdwijnt in de living. Als de bliksem vlucht Glenn de winkel uit. Een wenende Ruth volgt hem tot bij de winkel deur. Daar aarzelt zij nog even. De moed om oma ter hulp te snellen heeft zij niet, ook zij slaat op de vlucht.)
